Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
2019-2024

Έγγραφο συνόδου

B9-0044/2020/ΑΝΑΘ.

10.1.2020

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

εν συνεχεία δήλωσης της Επιτροπής

σύμφωνα με το άρθρο 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού

σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία
(2019/2956(RSP))

Manon Aubry, Martin Schirdewan, Marisa Matias, Γιώργος Γεωργίου, Niyazi Kizilyürek, Clare Daly, Cornelia Ernst, Mick Wallace, Martin Buschmann, Anja Hazekamp, Pernando Barrena Arza, Martina Michels, Helmut Scholz, Özlem Demirel, Sira Rego, Manuel Bompard, Manu Pineda, Leila Chaibi, Eugenia Rodríguez Palop, Nikolaj Villumsen, Malin Björk, Miguel Urbán Crespo, Idoia Villanueva Ruiz
εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL

B9-0044/2020

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία
(2019/2956(RSP))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη τη Σύμβαση Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) και το Πρωτόκολλο του Κιότο,

– έχοντας υπόψη τη συμφωνία που συνάφθηκε κατά την 21η Διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών της UNFCCC (COP21) στο Παρίσι στις 12 Δεκεμβρίου 2015 (Συμφωνία του Παρισιού),

– έχοντας υπόψη τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τη βιολογική ποικιλότητα (CBD),

– έχοντας υπόψη τα πλέον πρόσφατα και ολοκληρωμένα επιστημονικά στοιχεία που καταδεικνύουν τις επιζήμιες συνέπειες της κλιματικής αλλαγής, όπως παρουσιάζονται στην ειδική έκθεση της διακυβερνητικής επιτροπής για την κλιματική αλλαγή (IPCC) με τίτλο «Υπερθέρμανση του πλανήτη κατά 1,5°C», στην πέμπτη έκθεση αξιολόγησής της (AR5) και την συναφή συγκεφαλαιωτική έκθεση, στην ειδική έκθεσή της για την κλιματική αλλαγή και τη γη, και στην ειδική έκθεσή της για τους ωκεανούς και την κρυόσφαιρα σε ένα μεταβαλλόμενο κλίμα,

– έχοντας υπόψη τη δημοσίευση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος με τίτλο «The European environment – state and outlook 2020, Knowledge for transition to a sustainable Europe» (Το ευρωπαϊκό περιβάλλον – κατάσταση και προοπτικές 2020, Γνώση για τη μετάβαση σε μια βιώσιμη Ευρώπη) (SOER 2020),

– έχοντας υπόψη την Ατζέντα του 2030 των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη και τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ), καθώς και το έγγραφο προβληματισμού της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2019, με τίτλο «Προς μια βιώσιμη Ευρώπη έως το 2030» (COM(2019)0022),

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2019 με τίτλο «Εντατικοποίηση της δράσης της ΕΕ για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη» (COM(2019)0352) και την ανακοίνωση της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2013 με τίτλο «Μια νέα δασική στρατηγική της ΕΕ: για τα δάση και τον δασικό τομέα» (COM(2013)0659),

– έχοντας υπόψη την τεράστια απειλή της απώλειας της βιοποικιλότητας που περιγράφεται στην γενική έκθεση αξιολόγησης σχετικά με τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστήματος, της διακυβερνητικής πλατφόρμας επιστήμης-πολιτικής για τη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστήματος, της 31ης Μαΐου 2019,

– έχοντας υπόψη την 25η Διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών της UNFCCC (COP25) που πραγματοποιήθηκε στη Μαδρίτη, στην Ισπανία, από τις 2 έως τις 13 Δεκεμβρίου

2019,

– έχοντας υπόψη την 26η Διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών της UNFCCC που θα πραγματοποιηθεί τον Δεκέμβριο του 2020, καθώς και το γεγονός ότι θα πρέπει όλα τα μέρη της UNFCCC να αυξήσουν τις εθνικά καθορισμένες συνεισφορές τους, σύμφωνα με τους στόχους της Συμφωνίας του Παρισιού,

– έχοντας υπόψη τη 15η διάσκεψη των μερών της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα (COP15), η οποία πρόκειται να πραγματοποιηθεί στο Kunming της Κίνας τον Οκτώβριο του 2020, όπου τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να αποφασίσουν σχετικά με το μετά το 2020 παγκόσμιο πλαίσιο για την ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας,

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 14ης Μαρτίου 2019, σχετικά με την κλιματική αλλαγή –ένα ευρωπαϊκό, στρατηγικό, μακρόπνοο όραμα για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία, σύμφωνα με τη Συμφωνία του Παρισιού[1],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 28ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με την κλιματική και περιβαλλοντική κατάσταση έκτακτης ανάγκης[2],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 28ης Νοεμβρίου 2019, σχετικά με τη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή, 2019, στη Μαδρίτη, στην Ισπανία (COP 25)[3],

– έχοντας υπόψη το άρθρο 153 ΣΛΕΕ, για την κοινωνική προστασία των εργαζομένων,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 9 ΣΛΕΕ, με το οποίο επιβάλλονται στην ΕΕ η προαγωγή υψηλού επιπέδου απασχόλησης, η εγγύηση κατάλληλης κοινωνικής προστασίας, η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και η διασφάλιση υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης, κατάρτισης και προστασίας της ανθρώπινης υγείας,

– έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο + (ΕΚΤ +),

– έχοντας υπόψη τις συμβάσεις και τις συστάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ),

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με το κοινωνικό ντάμπινγκ στην Ευρωπαϊκή Ένωση[4],

– έχοντας υπόψη τον αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης,

– έχοντας υπόψη τη μελέτη του Πανεπιστημίου της Βοστώνης, του 2019, με τίτλο

[1] Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2019)0217.
[2] Κείμενα που εγκρίθηκαν, P9_TA(2019)0078.
[3] Κείμενα που εγκρίθηκαν, P9_TA(2019)0079.
[4] ΕΕ C 204 της 23.8.2018, σ. 111.

«Pentagon Fuel Use, Climate Change και the Costs of War» (Η χρήση καυσίμων από το Πεντάγωνο, η κλιματική αλλαγή και το κόστος του πολέμου),

– έχοντας υπόψη την έκθεση του 2019 για την ανθρώπινη ανάπτυξη, του Αναπτυξιακού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού του,

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι η άμεση και φιλόδοξη δράση είναι καθοριστική για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη σε 1,5 °C, ώστε να αποφευχθούν η μαζική απώλεια της βιοποικιλότητας, η υποβάθμιση των οικοσυστημάτων, η σπανιότητα πόρων, η ρύπανση και οι αυξημένοι κίνδυνοι για την υγεία· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επιπτώσεις της κλιματικής κρίσης γίνονται ήδη αισθητές σε ολόκληρο τον κόσμο και εξακολουθούν να επιδεινώνονται με ανησυχητικό ρυθμό·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έκθεση του 2019 για την ανθρώπινη ανάπτυξη στο πλαίσιο του αναπτυξιακού προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών διαπιστώνει ότι οι ανισότητες στην ανθρώπινη ανάπτυξη παραμένουν διαδεδομένες και ότι εμφανίζονται νέες γενιές ανισοτήτων· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτές οι αυξανόμενες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες πρέπει να αντιμετωπιστούν επειγόντως και σε συντονισμό με όλα τα μέτρα δράσης για το κλίμα·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι κλιματικές και περιβαλλοντικές κρίσεις καθιστούν αναγκαία τη λήψη μέτρων που να αποστασιοποιούνται από την εμμονή στην οικονομική ανάπτυξη, η οποία αποτελεί τη βαθύτερη αιτία και των δύο κρίσεων, και ότι η «ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία» θα πρέπει να αποτελέσει την αφετηρία του τέλους αυτού του καταστροφικού δόγματος·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι μεγάλες εταιρείες του τομέα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου έχουν δαπανήσει 250 εκατομμύρια ευρώ από το 2010, για την προώθηση των συμφερόντων τους στην ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι η παγκόσμια απεργία για το κλίμα συσπειρώνει εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους σε ολόκληρο τον πλανήτη, οι οποίοι απαιτούν να τεθεί τέλος στην κυριαρχία αυτών των συμφερόντων του τομέα των ορυκτών πόρων·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι έχουμε τώρα την ευκαιρία να καταρτίσουμε ένα φιλόδοξο, ολιστικό και ολοκληρωμένο σχέδιο επενδύσεων και μετασχηματισμού που θα βασίζεται στη δημοκρατία, τη ρύθμιση και τον δημόσιο έλεγχο· λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν μας επιτρέπεται να επαφεθούμε στις δυνάμεις της αγοράς για την επίλυση των προβλημάτων που έχουν οι ίδιες δημιουργήσει και, για τούτο, ο όρος «πράσινη συμφωνία» δεν επαρκεί για να καταδείξει την εξέλιξη που επιβάλλει η αιχμή της επιστήμης·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι έχουμε μόνο μία ακόμη ευκαιρία να επιλύσουμε αυτές τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές κρίσεις· λαμβάνοντας υπόψη ότι μπορούμε να ανταποκριθούμε αποτελεσματικά σε αυτές τις κοινές προκλήσεις μόνο αν αντιμετωπίσουμε όλες αυτές τις κρίσεις σε συνδυασμό· λαμβάνοντας υπόψη ότι η παρούσα Επιτροπή είναι η τελευταία που μπορεί να υποβάλει προτάσεις για την επίλυση αυτών των κρίσεων και δεν επιτρέπεται να αποτύχει στο έργο αυτό·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η «πράσινη συμφωνία» πρέπει να οδηγήσει σε μια ριζοσπαστική, συστηματική και παγκόσμια επανάσταση των τρόπων παραγωγής, κατανάλωσης και διανομής, βελτιώνοντας τη διαβίωση και μειώνοντας τις ανθρακούχες εκπομπές στις κοινωνίες μας· λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να είναι δίκαιη και να φέρνει πρόοδο για όλους τους ανθρώπους· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι κρίσεις αυτές αποδεικνύουν την ανάγκη συνεργασίας για μια άλλη Ευρώπη, που θα δίνει προτεραιότητα στον πλανήτη και τους ανθρώπους και όχι στο κέρδος·

1. υπενθυμίζει ότι οι κρίσεις σε σχέση με το κλίμα και τη βιοποικιλότητα, και οι αυξανόμενες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες αποτελούν τις σημαντικότερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, όπως επίσης ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία αποτελεί ευκαιρία για την αντιμετώπισή τους από κοινού και αποτελεσματικά· υπογραμμίζει ότι μια ουσιαστική αλλαγή πολιτικής, η έγκαιρη διεθνής συνεργασία, η αλληλεγγύη και οι δεσμεύσεις για υψηλή φιλοδοξία είναι ο μόνος τρόπος για να συγκρατηθεί η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη κάτω από τους 1,5 °C και να αντιμετωπιστεί η ανισότητα· πιστεύει ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία πρέπει να έχει μετασχηματιστικό χαρακτήρα και να οδηγήσει σε μια ριζοσπαστική, συστηματική και παγκόσμια επανάσταση των τρόπων παραγωγής, κατανάλωσης και διανομής·

2. λαμβάνει υπόψη την πρόταση της Επιτροπής για μια πράσινη συμφωνία· τονίζει ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία θα πρέπει να υποστηρίζει τον στόχο της βιώσιμης ανάπτυξης, να προστατεύει και να βελτιώνει τα οικοσυστήματα της ΕΕ, και να εξασφαλίζει την προστασία της υγείας και της ευημερίας των ανθρώπων έναντι περιβαλλοντικών κινδύνων και επιπτώσεων· υπογραμμίζει ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία δεν είναι απλώς μια ενισχυμένη πολιτική για το κλίμα, αλλά αντιπροσωπεύει ένα επενδυτικό σχέδιο το οποίο θα μετασχηματίσει πλήρως την οικονομία και την κοινωνία και θα τις στρέψει σε οικολογική κατεύθυνση, θα προασπίζει τα κοινωνικά δικαιώματα και θα βελτιώνει για όλους τη ζωή σε αυτόν τον πλανήτη· τονίζει ότι οι ΣΒΑ θα πρέπει να εξυπηρετούν ως το γενικό πλαίσιο για τη χάραξη και την εφαρμογή της πολιτικής·

3. πιστεύει ότι η αλληλεγγύη πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο της ευρωπαϊκής πράσινης συμφωνίας, η οποία πρέπει να αποτελεί εξωστρεφή συμφωνία· υπογραμμίζει ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία πρέπει να αφορά την κοινωνική δικαιοσύνη και να αντιμετωπίζει σφαιρικά τις κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες και την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη· τονίζει τη σημασία του σεβασμού και της ενίσχυσης του κοινωνικού διαλόγου σε όλα τα επίπεδα και όλους τους τομείς, ιδίως με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, προκειμένου να διασφαλιστεί μια δίκαιη μετάβαση· επαναλαμβάνει, στο πλαίσιο αυτό, την υποχρέωση της Ένωσης να αναγνωρίζει και να προάγει τον ρόλο των κοινωνικών εταίρων· πιστεύει ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία πρέπει να διέπεται από τις αρχές της κλιματικής δικαιοσύνης και να είναι βασισμένη στις τελευταίες εξελίξεις της επιστήμης και συμβατή με αυτές·

4. απορρίπτει τη χρήση μεγαλοστομιών και συνθημάτων ως προκαλύμματος για χαμηλή φιλοδοξία και αναποτελεσματική και στρεβλή κλιματική δράση καθοδηγούμενη από την αγορά, οι οποίες τελικά ευνοούν τις μεγάλες επιχειρήσεις και τον κλάδο των ορυκτών καυσίμων· ερμηνεύει την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία ως ευκαιρία για να εγκαταλειφθεί το νεοφιλελεύθερο πλαίσιο και να αναγνωρίσει επιτέλους η ΕΕ την κλιματική της οφειλή και την ιστορική της ευθύνη να κάνει περισσότερα· πιστεύει ότι η

κλιμακούμενη δράση σε μια περίοδο κλιματικής έκτακτης ανάγκης είναι θλιβερή ανεπαρκής, και ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία πρέπει να είναι ένα ριζοσπαστικό και μετασχηματιστικό πρόγραμμα που να οδηγεί σε ταχείες, φιλόδοξες και πρωτόγνωρες αλλαγές στην οικονομία και την κοινωνία μας· απορρίπτει την ολοκλήρωση της αγοράς ως μέσο για την διαμόρφωση των όρων του ανταγωνισμού σύμφωνα με τα συμφέροντα των μεγάλων εταιρειών, και ζητεί έναν ισχυρό δημόσιο τομέα σε στρατηγικούς τομείς όπως η ενέργεια και η βιομηχανία, ικανού να επιτύχει τους περιβαλλοντικούς στόχους μειώνοντας ταυτόχρονα τις κοινωνικές και γεωγραφικές ανισότητες·

5. τονίζει ότι η μονόπλευρη εστίαση στην οικονομική ανάπτυξη έχει οδηγήσει σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης όσον αφορά το κλίμα και τη βιοποικιλότητα· επισημαίνει ότι τα προβλήματα δεν μπορούν να επιλυθούν με την ίδια νοοτροπία που τα προκάλεσε· εκφράζει την αποδοκιμασία του για το γεγονός ότι η Επιτροπή διαμορφώνει την ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία ως νέα αναπτυξιακή στρατηγική· τονίζει την ανάγκη να εφαρμοστούν οικονομικά μοντέλα που να λαμβάνουν υπόψη την αντοχή του πλανήτη, τις κοινωνικές ανάγκες και τα ανθρώπινα δικαιώματα, αντί να είναι τυφλά προσανατολισμένα στην οικονομική ανάπτυξη·

6. εμμένει σε μια σφαιρική και ουσιαστική προοπτική φύλου σε όλους τους τομείς πολιτικής και ιδίως στην πολιτική για το κλίμα και στις κοινωνικές πολιτικές, δεδομένου ότι οι γυναίκες και τα περιθωριοποιημένα φύλα πλήττονται πιο σκληρά από τη λιτότητα, τον κοινωνικό αποκλεισμό και την κλιματική αλλαγή· δηλώνει ότι, προκειμένου η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία να είναι αποτελεσματική και να επιτύχει τους στόχους της, πρέπει να περιλαμβάνει προοπτική φύλου· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να εφαρμόσουν πλήρως το νέο σχέδιο δράσης για την ισότητα των φύλων, όπως συμφωνήθηκε στην COP25·

7. πιστεύει ότι ο καπιταλισμός ούτε είναι ούτε μπορεί να γίνει πράσινος· θεωρεί ότι το κυρίαρχο κοινωνικοοικονομικό σύστημα είναι εγγενώς μη βιώσιμο και ότι η καπιταλιστική συσσώρευση έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τα φυσικά όρια του πλανήτη, διαταράσσοντας τις ισορροπίες από τις οποίες εξαρτάται η ζωή· αποδοκιμάζει την εκμετάλλευση των περιβαλλοντικών ανησυχιών των ανθρώπων για τη συνέχιση της καπιταλιστικής συσσώρευσης, τη διεύρυνσή της με νέους τομείς συσσώρευσης και τη δημιουργία νέων μορφών ιδιοποίησης της φύσης (το λεγόμενο «φυσικό κεφάλαιο») με σκοπό την εμπορευματοποίηση γνήσιων περιβαλλοντικών ανησυχιών χωρίς πραγματική επίλυση των προβλημάτων που προκαλούν αυτές τις ανησυχίες· δηλώνει ότι η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την καταπολέμηση των κοινωνικών και οικονομικών ανισοτήτων και την ειρήνη·

Αύξηση της φιλοδοξίας της ΕΕ για το κλίμα για το 2030 και το 2050

8. τονίζει ότι η ΕΕ πρέπει, τηρώντας την αρχή της κοινής αλλά διαφοροποιημένης ευθύνης, να δώσει το παράδειγμα και να υποβάλει αναθεωρημένη εθνικά καθοριζόμενη συνεισφορά (ΕΚΣ) τουλάχιστον 70 % πριν από την COP26 στη Γλασκόβη, παρέχοντας αρκετό χρόνο στα άλλα μέρη να αντιδράσουν σε αυτό το μήνυμα φιλοδοξίας με δικούς τους αναθεωρημένους στόχους· τονίζει ότι οι φιλόδοξοι στόχοι για απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές δεν θα πρέπει να θεωρούνται επιβάρυνση για την οικονομία, διότι, αντίθετα, θα θέσουν το πλαίσιο για να καταστεί δυνατή η άσκηση φιλόδοξων

πολιτικών απαλλαγής από τις ανθρακούχες εκπομπές·

9. εκφράζει τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι η ΕΕ υποστηρίζει διαρκώς στόχους που δεν συνάδουν με τον στόχο της συμφωνίας του Παρισιού για 1,5 °C και τα κράτη μέλη συγκρατούν τη φιλοδοξία στο Συμβούλιο· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι οι τρέχουσες πολιτικές της ΕΕ εκτιμάται πως θα μειώσουν τα αέρια του θερμοκηπίου κατά μόνο 60 % έως το 2050· επισημαίνει ειδικότερα ότι η οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και η οδηγία για την ενεργειακή απόδοση, που έχουν θέσει στόχους για 32 % και 32,5 % έως το 2030 αντίστοιχα, απέχουν πολύ από ό,τι είναι αναγκαίο για να συγκρατηθεί η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη κάτω από τους 1,5 °C και δεν αντικατοπτρίζουν την απαιτούμενη φιλοδοξία·

10. επισημαίνει με ανησυχία τον αρνητικό ρόλο που έχει διαδραματίσει και εξακολουθεί να διαδραματίζει στην ευρωπαϊκή χάραξη πολιτικής η προώθηση συμφερόντων από τον κλάδο των ορυκτών καυσίμων και άλλους κλάδους, και επισημαίνει ιδιαίτερα την έλλειψη διαφάνειας στο Συμβούλιο·

11. απορρίπτει την ιδέα της οικονομικής εκμετάλλευσης της φύσης και της εμπορίας των δικαιωμάτων ρύπανσης· ζητεί μια κανονιστική προσέγγιση στη ρύθμιση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου· ζητεί μια πολιτική μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου βασισμένη σε ένα κανονιστικό πλαίσιο καθοριζόμενο και παρακολουθούμενο από τον ΟΗΕ·

12. πιστεύει ότι είναι επιτακτική ανάγκη να αναλάβει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή χωρίς καθυστέρηση δράση για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής πράσινης συμφωνίας και να μην διεξάγει περαιτέρω αξιολογήσεις στις περιπτώσεις που η επιστήμη είναι σαφής· θεωρεί ότι οι απόπειρες αυτές συνιστούν παρελκυστικές τακτικές για την επιβράδυνση της μετάβασης· επαναλαμβάνει ότι το Κοινοβούλιο έχει κηρύξει κατάσταση έκτακτης ανάγκης για το κλίμα και το περιβάλλον, και ότι η ΕΕ πρέπει να δράσει ανάλογα καθορίζοντας και εφαρμόζοντας φιλόδοξους στόχους για την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές, οι οποίοι θα πρέπει να επιτευχθούν έως το 2040 το αργότερο·

13. σημειώνει με ανησυχία τις οδούς που ακολουθούνται στο πλαίσιο της μακροπρόθεσμης στρατηγικής της ΕΕ για την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές και την υπερβολική εξάρτηση από τεχνολογικές λύσεις οι περισσότερες από τις οποίες δεν έχουν αναπτυχθεί ακόμη σε κλίμακα· επιμένει ότι ο ενεργειακός μετασχηματισμός της ΕΕ πρέπει να βασίζεται στη μετάβαση σε ένα ενεργειακό σύστημα βασιζόμενο πλήρως σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, έως το 2050 το αργότερο·

14. θεωρεί ότι η προτεινόμενη προσέγγιση δύο σταδίων που προβλέπει η ανακοίνωση για την ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία σε σχέση με την αναθεώρηση των ΕΚΣ της ΕΕ αποτελεί πρόσκληση προς τον κλάδο των ορυκτών καυσίμων για περισσότερο στοχευμένες δραστηριότητες προώθησης συμφερόντων, και θεωρεί ότι η συγκεκριμένη προσέγγιση αποτελεί αντιφατικό σήμα προς τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του Παρισιού, για το πώς τοποθετείται η ΕΕ απέναντι στο ζήτημα της φιλοδοξίας για το 2030· τονίζει ότι η υπερβολική προβολή των δυσκολιών που συνεπάγεται η μείωση των ανθρακούχων εκπομπών κατά 50 % έως 55 % δεν συνιστά ηγεσία στη διεθνή σκηνή, αλλά αντίθετα προσφέρει περιθώρια για νέες δικαιολογίες για ΕΚΣ χαμηλής φιλοδοξίας·

15. παραμένει επικριτικό όσον αφορά την έννοια της κλιματικής ουδετερότητας όπως προτείνεται από την Επιτροπή, η οποία εξαιρεί τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από υπερεθνικούς τομείς, όπως οι εκπομπές από τις αερομεταφορές, τη ναυτιλία και το σύνολο των αλυσίδων αξίας των πολυεθνικών εταιρειών, προωθώντας παράλληλα τα αντισταθμιστικά μέτρα και τη χρήση ψευδοαγορών ανθρακούχων εκπομπών, που εμπορευματοποιούν τη ρύπανση και τα φυσικά αγαθά· θεωρεί ότι η έμφαση στην «κλιματική ουδετερότητα» αποσπά την προσοχή από την ανάγκη για σταδιακή εγκατάλειψη των ορυκτών καυσίμων και ρύθμιση της βιωσιμότητας· πιστεύει ακράδαντα ότι πρέπει να δοθεί προσοχή στη σε βάθος απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές με τρόπο υπεύθυνο και δίκαιο, που απαιτεί ένα άλμα προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και ένα όραμα για ένα μέλλον χωρίς ορυκτά καύσιμα· προειδοποιεί για τον κίνδυνο εξάρτησης από μελλοντικές τεχνολογίες δέσμευσης και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα σε μεγάλη κλίμακα προκειμένου να επιτευχθεί ουδετερότητα ως προς τις ανθρακούχες εκπομπές, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν αυτή τη στιγμή στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι τεχνολογίες αυτές μπορούν να σχεδιάζονται και να αναπτύσσονται σε σημαντική κλίμακα· προειδοποιεί για τον κίνδυνο που ενέχει η εξάρτηση από φυσικές καταβόθρες διοξειδίου του άνθρακα, όπως οι ωκεανοί, τα δάση και το έδαφος, δεδομένου ότι δεν έχουν ακόμα κατανοηθεί πλήρως η πολυπλοκότητα της λειτουργίας και η δυναμική τους·

16. καλεί την Επιτροπή να προτείνει έναν φιλόδοξο νόμο για το κλίμα που να κατοχυρώνει νομικά στόχους με λογοδοσία και να λαμβάνει υπόψη τις έμμεσες εκπομπές·

17. προσβλέπει στη νέα και πιο φιλόδοξη στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και αναμένει ότι η στρατηγική αυτή θα ενθαρρύνει την εξισορρόπηση της χρηματοδότησης για τον μετριασμό και την προσαρμογή, και την επανεστίαση στην προσαρμογή·

Παροχή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, οικονομικά προσιτής και ασφαλούς

18. επαναλαμβάνει ότι η ενεργειακή πολιτική ασκείται για τους ανθρώπους και πρέπει πρωτίστως να αποσκοπεί στην ισότιμη πρόσβαση σε ενέργεια, εξασφαλίζοντας το δικαίωμα στην ενέργεια· θεωρεί ότι η ενεργειακή ένδεια είναι βαθιά αλληλένδετη με την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, και υπογραμμίζει τις δυνατότητες που προσφέρει η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία για την αντιμετώπιση της ανισότητας και της κλιματικής κρίσης μέσω μιας κοινωνικής πολιτικής που οδηγεί στην οικολογική μετάβαση· υπενθυμίζει το δικαίωμα στέγης και τονίζει ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία μπορεί να εγγυηθεί αυτό το δικαίωμα, να εξαλείψει την ενεργειακή ένδεια και να επιτύχει την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές, παράλληλα με κατάλληλες φιλοδοξίες και καλά χρηματοδοτούμενες πολιτικές·

19. καταγγέλλει την ιδιωτικοποίηση των ενεργειακών τομέων, η οποία οδηγεί σε υψηλότερες τιμές και αυξάνει την ενεργειακή ένδεια· υπογραμμίζει ότι η ενέργεια είναι δημόσιο αγαθό και η πρόσβαση σε ανανεώσιμη και οικονομικά προσιτή ενέργεια αποτελεί βασικό δικαίωμα· επιμένει ότι τα ενεργειακά συστήματα που περνούν στην κατοχή και διαχείριση του δημοσίου πρέπει να εκδημοκρατίζονται και να αποκεντρώνονται, και ότι πρέπει να επεκταθούν τα ενεργειακά έργα επιπέδου κοινότητας, προκειμένου να προσανατολίζονται καλύτερα σε περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς στόχους· εκφράζει τη βαθιά ανησυχία του για τον ανησυχητικά υψηλό

αριθμό νοικοκυριών στην ΕΕ που έχουν περιέλθει ή κινδυνεύουν να περιέλθουν σε ενεργειακή ένδεια, επαναλαμβάνει δε ότι η ίση πρόσβαση σε βιώσιμη και οικονομικά προσιτή ενέργεια είναι θεμελιώδες δικαίωμα και για τούτο πρέπει να απαγορεύεται η αποσύνδεση από την ηλεκτροδότηση ή την παροχή θέρμανσης· επιπλέον, πιστεύει ότι τα μέτρα ενεργειακής απόδοσης στα κτίρια μπορούν να βελτιώσουν την κατάσταση της στέγασης και να συμβάλουν στην άμβλυνση της ενεργειακής ένδειας· τονίζει, ωστόσο, ότι το κόστος της ανακαίνισης δεν θα πρέπει να βαρύνει τους μισθωτές·

20. αποδοκιμάζει τη χρήση της «τεχνολογικής ουδετερότητας» ως ευφημισμού για την απόκρυψη της πραγματικής εστίασης σε τεχνολογίες έντασης κεφαλαίου, που, στο σενάριο της ευρωπαϊκής πράσινης συμφωνίας, διασφαλίζει την ηγεμονία των μεγάλων επιχειρήσεων του τομέα της ενέργειας· καταγγέλλει τον μεγάλο αριθμό έργων ορυκτών καυσίμων στον 4ο κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος, που εμβαθύνει τον εγκλωβισμό στην οικονομία των ορυκτών καυσίμων·

21. καλεί την Επιτροπή να αυξήσει το ποσοστό ανακαίνισης δημόσιων κτιρίων και να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων· καλεί την Επιτροπή να προτείνει αυξημένους στόχους στο πλαίσιο της οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση· πιστεύει ότι η πρωτοβουλία «Κύμα ανακαινίσεων» θα πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένες δράσεις και μέτρα για την υποστήριξη της ανακαίνισης των κτιρίων, δημόσιων και ιδιωτικών, ώστε να μετατραπούν σε κτίρια με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας έως το 2050· ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξετάσουν το ενδεχόμενο αύξησης του ποσοστού ανακαίνισης για τα δημόσια κτίρια και να διαθέσουν επαρκή δημόσια χρηματοδότηση, δημιουργώντας παράλληλα ίσες ευκαιρίες απασχόλησης·

22. εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η Επιτροπή και ορισμένα κράτη μέλη προωθούν την πυρηνική ενέργεια ως λύση στην κλιματική κρίση , παρά το ανεπίλυτο ζήτημα της διαχείρισης πυρηνικών αποβλήτων και των συνακόλουθων προκλήσεων για την ασφάλεια και την προστασία·

23. θεωρεί ανησυχητικό το ενδιαφέρον της Επιτροπής για «απαλλαγή του φυσικού αερίου από ανθρακούχες εκπομπές» και την επίκληση λόγων ενεργειακής ασφάλειας και οικονομικής προσιτότητας για τους πελάτες προκειμένου να ενταχθεί το φυσικό αέριο στο πλαίσιο της στρατηγικής της ΕΕ για την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές· ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει την αναθεώρηση του κανονισμού ΔΕΔ-Ε χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο επόμενος, πέμπτος, κατάλογος PCI θα ακολουθεί νέα κριτήρια που θα συνάδουν με τη συμφωνία του Παρισιού·

Κινητοποίηση της βιομηχανίας για μια καθαρή και κυκλική οικονομία

24. υπογραμμίζει την επείγουσα ανάγκη να διασφαλιστεί ότι το πραγματικό νόημα των αρχών της κυκλικής οικονομίας θα εφαρμόζεται πλήρως σε όλες τις νομοθετικές πράξεις και διαδικασίες, δεδομένου ότι οι στατιστικές για τις ροές υλικών και την παραγωγή αποβλήτων δείχνουν πως η κυκλική οικονομία βρίσκεται ακόμη στα σπάργανα, ενώ μια πραγματικά κυκλική οικονομία μπορεί να ελαχιστοποιήσει τα απόβλητα και την εξαγωγή πόρων, να βελτιώσει την αποδοτικότητα των πόρων, να μειώσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, και να συμβάλει στη διατήρηση της

βιοποικιλότητας, πιστεύει δε ότι οι επενδύσεις, η πρόσθετη νομοθεσία και η παρακολούθηση της προόδου είναι ουσιαστικής σημασίας·

25. τονίζει την ανάγκη για προώθηση της τοπικής κατανάλωσης και παραγωγής με βάση τις αρχές της άρνησης, της μείωσης, της επαναχρησιμοποίησης, της ανακύκλωσης και της επισκευής, προκειμένου να τεθεί τέρμα στις επιχειρηματικές στρατηγικές προγραμματισμένης απαξίωσης, όπου τα προϊόντα σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να έχουν σύντομη διάρκεια ζωής και να χρειάζεται να αντικατασταθούν, και να προσαρμοστεί η κατανάλωση στα όρια του πλανήτη· πιστεύει ότι το δικαίωμα επισκευής και συνεχούς υποστήριξης στις υπηρεσίες ΤΠ είναι απαραίτητο για την επίτευξη βιώσιμης κατανάλωσης· ζητεί την κατοχύρωση αυτών των δικαιωμάτων στη νομοθεσία της ΕΕ·

26. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για τον τερματισμό του εμπορίου αποβλήτων, το οποίο είναι ιδιαίτερα επιβλαβές για τα ευάλωτα άτομα και το περιβάλλον σε τρίτες χώρες, και να υποστηρίξει την ανάπτυξη ικανοτήτων για την αντιμετώπιση των αποβλήτων μας εντός της ΕΕ·

27. καλεί όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, τα κράτη μέλη και τις τοπικές κυβερνήσεις να διασφαλίσουν ότι όλες οι δημόσιες προμήθειές τους, συμπεριλαμβανομένων των ψηφιακών τεχνολογιών, τηρούν υψηλά πρότυπα για το περιβάλλον και τα ανθρώπινα δικαιώματα· καλεί την Επιτροπή να διερευνήσει, κατά πόσον οι υφιστάμενες ευρωπαϊκές και εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές για τις δημόσιες συμβάσεις ευθυγραμμίζονται με τις υποχρεώσεις της ΕΕ και των κρατών μελών της σε σχέση με το περιβάλλον και τα ανθρώπινα δικαιώματα· καλεί την Επιτροπή να τροποποιήσει τις οδηγίες της ΕΕ για τις δημόσιες συμβάσεις ώστε να διασφαλίσει ότι οι μεγάλοι αγοραστές του δημόσιου τομέα σχεδιάζουν, δημοσιεύουν και εφαρμόζουν σχέδια δέουσας επιμέλειας για να εξασφαλίσουν ότι τηρούνται οι κατευθυντήριες αρχές των Ηνωμένων Εθνών για τις επιχειρήσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις και οι βασικές συμβάσεις της ΔΟΕ σε όλη την αλυσίδα εφοδιασμού τους· καλεί τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να ηγηθούν με το παράδειγμά τους, ακολουθώντας, για παράδειγμα, στις συμβάσεις τους, τις κατευθυντήριες γραμμές για κοινωνικά υπεύθυνες δημόσιες συμβάσεις και τις υφιστάμενες βέλτιστες πρακτικές μεταξύ των δημόσιων αγοραστών·

28. τονίζει ότι τα βιοδιασπώμενα πλαστικά και τα πλαστικά βιολογικής προέλευσης αντιβαίνουν στις αρχές της κυκλικής οικονομίας και πρέπει να επικεντρωθούν στη μείωση των πλαστικών και τη δημιουργία μιας οικονομίας κλειστού κύκλου για τις πλαστικές ύλες· καλεί την Επιτροπή να προωθήσει και να κατοχυρώσει νομοθετικά μια πλήρως κυκλική οικονομία στον τομέα των πλαστικών, η οποία δεν θα περιλαμβάνει τα βιοαποικοδομήσιμα πλαστικά και τα πλαστικά βιολογικής προέλευσης· πιστεύει ότι καμία εταιρεία δεν μπορεί να έχει το δικαίωμα να ρυπαίνει· καλεί την Επιτροπή να εφαρμόσει αυστηρότερα μέτρα για τα πλαστικά μίας χρήσης, συμπεριλαμβανομένων περισσότερων προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού· υπενθυμίζει ότι η διασφάλιση του εφοδιασμού με πρώτες ύλες ή ενεργειακούς πόρους δεν θα πρέπει να οδηγεί σε γεωπολιτικές διαμάχες, περιβαλλοντική βλάβη σε υστερούσες περιφέρειες, ή οποιασδήποτε μορφής νεοαποικιοκρατία·

29. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει ένα πραγματικά μετασχηματιστικό σχέδιο δράσης για

την κυκλική οικονομία, το οποίο να περιλαμβάνει ουσιαστικά μέτρα για την ενίσχυση της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού και τη ρύθμιση της σχεδίασης των προϊόντων με στόχο τη βιωσιμότητα· υπογραμμίζει την ανάγκη να επεκταθούν οι κανονισμοί για τον οικολογικό σχεδιασμό και την ενεργειακή επισήμανση ώστε να συμπεριληφθούν όλες οι κύριες κατηγορίες προϊόντων· τονίζει την ανάγκη, η ανάπτυξη των ψηφιακών τεχνολογιών να συνοδεύεται από κανονιστικά μέτρα που συμβάλλουν στην κοινωνική και περιβαλλοντική βιωσιμότητα των αλυσίδων αξίας των ΤΠΕ, ώστε να διασφαλιστεί ότι η δράση για την ψηφιοποίηση συνάδει με τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης και τους στόχους των πολιτικών για το κλίμα, την ενέργεια και το περιβάλλον·

30. αναγνωρίζει ότι οι πολιτικές για τη βιομηχανία και την εργασία απαιτούν διαρθρωτικές αλλαγές για τη σε βάθος απαλλαγή των ευρωπαϊκών βιομηχανιών από τις ανθρακούχες εκπομπές, ιδίως σε ενεργοβόρους τομείς· τονίζει επίσης ότι οι πολιτικές αυτές πρέπει να εξασφαλίζουν τη δημιουργία θέσεων εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, των δικαιωμάτων και των μισθών, και ότι απαιτούνται εγγυήσεις για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας στη βιομηχανία· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, τη σημασία του σεβασμού και της ενίσχυσης του κοινωνικού διαλόγου σε όλα τα επίπεδα και όλους τους τομείς, ιδίως με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις· τονίζει ότι οι δημόσιες επενδύσεις είναι ουσιαστικές για την αναστροφή της άνισης ανάπτυξης που επιβάλλεται από τη λογική της αγοράς με παράλληλη διασφάλιση ποιοτικών θέσεων εργασίας και ισχυρών πολιτικών συνοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

31. καλεί την Επιτροπή να χαράξει επειγόντως μια βιομηχανική στρατηγική της ΕΕ που να θέτει τις βιομηχανίες της ΕΕ σε πορεία προς την σε βάθος απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές με μια ρυθμιστική προσέγγιση, ιδίως για τις ενεργοβόρες βιομηχανίες· ζητεί επαρκείς επενδύσεις στην κατάρτιση και την εκπαίδευση του εργατικού δυναμικού ώστε να προσαρμοστεί στις αλλαγές αυτές, χωρίς κανείς άνθρωπος και καμία περιφέρεια να μείνει πίσω· υπογραμμίζει ότι μια πραγματικά κυκλική οικονομία θα δημιουργήσει πρόσθετες θέσεις εργασίας υψηλής ποιότητας για την ανακύκλωση, τη συντήρηση, την επισκευή, την επαναχρησιμοποίηση και την επαναμεταποίηση·

32. καλεί την Επιτροπή να τροποποιήσει τους κανόνες της για τις κρατικές ενισχύσεις προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι σιδηροδρομικές μεταφορές και η ανακαίνιση κτιρίων, για παράδειγμα, θα μπορούν να επωφελούνται από κρατικές ενισχύσεις· εκφράζει την αποδοκιμασία του για το γεγονός ότι οι ισχύοντες κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις ευνοούν την ηλεκτρική ενέργεια και την πυρηνική ενέργεια (όπως προκύπτει από την απόφαση για Hinkley Point C, Paks II και μηχανισμούς δυναμικότητας για τους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που χρησιμοποιούν άνθρακα)·

Επιτάχυνση της μετάβασης στη βιώσιμη και έξυπνη κινητικότητα

33. προσβλέπει στη στρατηγική της Επιτροπής για βιώσιμη και έξυπνη κινητικότητα το 2020 και αναμένει από την Επιτροπή να αλλάξει ριζικά τα συστήματα μεταφορών σε ολόκληρη την Ευρώπη, εντείνοντας τη στροφή της πολυτροπικότητας των εμπορευματικών μεταφορών προς τις σιδηροδρομικές και εσωτερικές πλωτές μεταφορές και προωθώντας την πράσινη εφοδιαστική και τη μείωση του όγκου των εμπορευματικών μεταφορών·

34. υπογραμμίζει ότι η διατήρηση της δημόσιας ιδιοκτησίας των δημόσιων μεταφορών είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για την καθοδήγηση και την επίτευξη της πραγματικής απαλλαγής του τομέα των μεταφορών από τις ανθρακούχες εκπομπές, καθώς και για τη διασφάλιση του δικαιώματος του πληθυσμού στην κινητικότητα· ζητεί την αντιστροφή των εν εξελίξει ή ήδη ολοκληρωθεισών διαδικασιών ελευθέρωσης στους τομείς των μεταφορών, οι οποίες οδηγούν εν γένει στην υποβάθμιση της υποδομής, του εξοπλισμού και των παρεχόμενων υπηρεσιών· υπογραμμίζει τον τρόπο με τον οποίο τα δικαιώματα των εργαζομένων υπονομεύονται από την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών, όπως οι μεταφορές·

35. απευθύνει έκκληση στα κράτη μέλη για την εφαρμογή συστημάτων δωρεάν δημόσιων μεταφορών, την ολοκλήρωση των διαφόρων συστημάτων μεταφορών με την εφαρμογή ενιαίας και πολυτροπικής έκδοσης εισιτηρίων, και την εφαρμογή συστημάτων κοινής χρήσης οχημάτων, για την εξασφάλιση γενικής προσβασιμότητας και την παράλληλη δημιουργία αντικινήτρων για τη χρήση αυτοκινήτου·

36. τονίζει ότι η βιώσιμη αστική ανάπτυξη μειώνει την ανάγκη για ατομική μεταφορά, με τη δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας εντός των τοπικών κοινοτήτων και την αποφυγή του φαινομένου των μετακινούμενων εργαζομένων· τονίζει ότι οι πιο πράσινες πόλεις και οι απαλλαγμένες από ανθρακούχες εκπομπές δημόσιες μεταφορές αποτελούν βασικά στοιχεία για έξυπνη, βιώσιμη κινητικότητα σε αστικές περιοχές· καλεί τις πόλεις και τους δήμους να δίνουν προτεραιότητα σε ποδηλατόδρομους και πεζόδρομους έναντι των δρόμων, και να επενδύουν στην ανάπτυξη κατάλληλων δικτύων υποδομής εναλλακτικών καυσίμων· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προωθήσουν στις αστικές περιοχές και την ύπαιθρο σχέδια κινητικότητας τα οποία εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον και ενσωματώνουν όλους τους νέους τρόπους μεταφοράς, προκειμένου να αυξηθεί η ποιότητα των υπηρεσιών για τους πολίτες και να μειωθεί το περιβαλλοντικό κόστος για τις πόλεις· καλεί την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τους συμφεροντούχους να προωθούν την τοπική παραγωγή·

37. τονίζει την ανάγκη για αποτελεσματικές και χωρίς αποκλεισμούς δημόσιες μεταφορές, οι οποίες θα καλύπτουν αστικές, περιαστικές και αγροτικές περιοχές και θα είναι προσβάσιμες σε άτομα με μειωμένη κινητικότητα· τονίζει την ανάγκη για ταχύ, οικονομικά προσιτό και αξιόπιστο σιδηροδρομικό δίκτυο μεταξύ όλων των μεγάλων ευρωπαϊκών πόλεων, ώστε να μειωθεί η ανάγκη για ενδοευρωπαϊκές πτήσεις και να αποφεύγονται οι πτήσεις αυτές· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αυξήσουν δραστικά τις προσπάθειες και τις επενδύσεις τους για την επίτευξη αυτού του στόχου, καταργώντας σταδιακά κάθε υφιστάμενο κίνητρο που αντιβαίνει στον στόχο αυτό· υπογραμμίζει τη σημασία της χρηματοδότησης των έργων υποδομής μεταφορών για την επίτευξη των κλιματικών στόχων, καθώς και τη σημασία της διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών· πιστεύει, όσον αφορά τη χρηματοδότηση της ΕΕ για τις μεταφορές, ότι η καταλληλότητα για την επίτευξη των κλιματικών στόχων θα πρέπει να είναι ένα από τα κριτήρια επιλεξιμότητας των έργων·

38. απορρίπτει την περαιτέρω επέκταση των συστημάτων εμπορίας εκπομπών σε άλλους τομείς, όπως η ναυτιλία, και εμμένει στην ανάγκη για ρυθμιστικές προσεγγίσεις της απαλλαγής από τις ανθρακούχες εκπομπές σε όλους τους τομείς· ζητεί φιλόδοξους στόχους για το CO_2, τα SO_x, και τα αιωρούμενα σωματίδια, και στόχους μείωσης των NO_x για τις θαλάσσιες μεταφορές, όπως επίσης ζητεί να περιληφθεί στους στόχους της

διεθνούς εμπορικής πολιτικής της η μέγιστη μείωση της ρύπανσης από τις μεταφορές·

39. καλεί την Επιτροπή να επιδιώξει φιλόδοξα τη μείωση των εκπομπών από τις αερομεταφορές, να προτείνει αμέσως να σταματήσουν όλες οι δωρεάν εκχωρήσεις στις αεροπορικές εταιρείες στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών (ΣΕΔΕ) της ΕΕ και να απαιτήσει την πλήρη συμβατότητα του συστήματος αντιστάθμισης και μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα για τη διεθνή αεροπορία (CORSIA) με την ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ και τις προγραμματισμένες δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών·

40. εκφράζει την αποδοκιμασία του για το γεγονός ότι χορηγούνται μαζικές επιδοτήσεις στις μεγαλύτερες ρυπογόνες βιομηχανίες, όπως οι αερομεταφορές, μέσω της φορολογικής απαλλαγής για την κηροζίνη, των επιδοτήσεων στα ορυκτά καύσιμα και της έλλειψης εναρμόνισης όσον αφορά έναν φόρο εισιτηρίου σε επίπεδο Ένωσης· τονίζει ότι οι εν λόγω επιδοτήσεις δεν εγγυώνται ίσους όρους ανταγωνισμού με πιο βιώσιμους τρόπους μεταφοράς όταν εφαρμόζονται υπό τις ίδιες συνθήκες· τονίζει ότι τόσο η Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη έχουν την ευθύνη της εφαρμογής της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» στην αεροπορία· επισημαίνει ότι, ενώ σταδιακή κατάργηση των ενισχύσεων λειτουργίας για τα τους μη κερδοφόρους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής με άνθρακα έγινε δεκτή από τα κράτη μέλη κατά το παρελθόν, οι ενισχύσεις λειτουργίας για τους μη κερδοφόρους αερολιμένες εξακολουθούν να υφίστανται· ζητεί να εφαρμόζεται η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και σε πολυτελή μέσα μεταφοράς, όπως τα πολυμορφικά αυτοκίνητα και τα πολυτελή σκάφη, και ζητεί την απαγόρευση των ιδιωτικών τζετ·

41. επισημαίνει ότι η ανάπτυξη συνδεδεμένων και αυτοματοποιημένων αυτοκινήτων οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην τεχνολογία· ζητεί, συνεπώς, να διερευνηθούν ο κοινωνικός αντίκτυπος και η συμβατότητα της εν λόγω τεχνολογίας με τις ανθρώπινες και τις περιβαλλοντικές αξίες και επιδιώξεις· θεωρεί ότι η ανάπτυξη νέων υπηρεσιών μεταφορών, όπως ο συνεπιβατισμός και η «κινητικότητα ως υπηρεσία» (Maas), που παρέχονται από τα συστήματα οδικών τελών, δεν θα πρέπει να επιβραδύνεται από νομοθετικά εμπόδια, διότι είναι προτιμότερα από την ατομική μετακίνηση·

42. θεωρεί σημαντική την καθοδήγηση των επιλογών κινητικότητας σε διαφορετικούς τρόπους μεταφοράς, με την ενθάρρυνση των ανθρώπων να αποκτήσουν βιώσιμες συνήθειες μέσω οικονομικών κινήτρων, καθώς επίσης με την ευαισθητοποίηση σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των μέσων ατομικής μεταφοράς και με τον συντονισμό και την ανάπτυξη υπηρεσιών μεταφορών χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, όπως οι δημόσιες μεταφορές· τονίζει ότι το ηλεκτρικό αυτοκίνητο από μόνο του δεν θα επιλύσει τα περιβαλλοντικά προβλήματα που προκαλούνται από τις μεταφορές, αν δεν υπάρξει μια παραδειγματική στροφή που να αναστρέφει την εξάπλωση των ατομικών μεταφορών· τονίζει την ανάγκη για δίκαιη κατανομή του εν λόγω κόστους μετάβασης, ώστε να μην καταστεί η κινητικότητα πολυτέλεια για τους ευρισκόμενους σε επισφαλέστερη θέση, τούτο δε θα πρέπει να εξασφαλιστεί μέσω της αντιστάθμισης με άλλα μέσα, όπως η μείωση της φορολογίας· υπογραμμίζει, επιπλέον, ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ανάγκες κινητικότητας των απομακρυσμένων και των νησιωτικών περιοχών, ιδίως για να αποφευχθούν οι αρνητικές συνέπειες στην ήδη σοβαρή δημογραφική κατάσταση και τις δυσμενείς συνθήκες διαβίωσης στις περιφέρειες αυτές·

«Από το αγρόκτημα στο πιάτο»: σχεδιασμός ενός συστήματος τροφίμων δίκαιου, υγιεινού και φιλικού προς το περιβάλλον

43. σημειώνει με ανησυχία ότι η γεωργία, η αλιεία και η παραγωγή τροφίμων εξακολουθούν να είναι η μεγαλύτερες αιτίες της απώλειας της χερσαίας και της θαλάσσιας βιοποικιλότητας· επισημαίνει ότι η εντατικοποίηση και η εγκατάλειψη των χαμηλής έντασης και των πλούσιων σε βιοποικιλότητα γεωργικών συστημάτων αποτελούν τις βασικές αιτίες της πίεσης που ασκείται στον γεωργικό τομέα, και συμβάλλουν στην αρνητική αυτή τάση· τονίζει ότι ο ευτροφισμός, που προκαλείται από την έκλυση αζώτου από τις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις και τη χρήση συνθετικών λιπασμάτων, αποτελεί σημαντικό παράγοντα της εν λόγω απώλειας βιοποικιλότητας· πιστεύει ότι η απώλεια επικονιαστών, όπως οι μέλισσες, είναι ιδιαίτερα ανησυχητική από την άποψη της επισιτιστικής ασφάλειας, δεδομένου ότι οι καλλιέργειες που εξαρτώνται από επικονίαση διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διατροφή μας· πιστεύει επίσης ότι η αγροβιοποικιλότητα αποτελεί μία από τις μεγάλες προκλήσεις της εποχής μας, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τον Οργανισμό Τροφίμων και Γεωργίας (FAO), από το 1900 έχουμε χάσει το 75 % της γενετικής ποικιλότητας των φυτών, και η σημερινή ανθρώπινη διατροφή βασίζεται κυρίως σε 12 φυτικά και 14 ζωικά είδη·

44. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι η γεωργική πολιτική της ΕΕ έχει φτάσει να θεωρεί τα τρόφιμα εμπορικό αγαθό· πιστεύει ακράδαντα ότι τα τρόφιμα αποτελούν βασικό ανθρώπινο δικαίωμα· υπογραμμίζει ότι η ριζική μεταμόρφωση ολόκληρου του επισιτιστικού συστήματος είναι απαραίτητη για την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας και της κλιματικής αλλαγής, για την προώθηση μιας υγιεινής, θρεπτικής και βιώσιμης διατροφής πλούσιας σε φυτά και για τη διασφάλιση της επισιτιστικής ασφάλειας και κυριαρχίας σε ολόκληρο τον κόσμο·

45. πιστεύει ότι τα χημικά φυτοφάρμακα, τα τεχνητά λιπάσματα, η γενετική μηχανική σε όλες τις μορφές της, οι βιομηχανικές πρακτικές κτηνοτροφίας και η υπεραλίευση, οι μαζικές εισαγωγές πρωτεϊνούχων καλλιεργειών και καλλιεργειών που προορίζονται για την παραγωγή καυσίμων, και η συνεχιζόμενη παγκοσμιοποίηση της τροφικής αλυσίδας απειλούν το μέλλον του πλανήτη και της παραγωγής τροφίμων και δεν θα πρέπει να επιδοτούνται με κανέναν τρόπο αλλά, αντιθέτως, θα πρέπει να σταματήσουν το συντομότερο δυνατόν· επισημαίνει ότι η παγκοσμιοποίηση της αλυσίδας εφοδιασμού τροφίμων δεν έχει ωφελήσει τους παραγωγούς του πρωτογενούς τομέα, που χαρακτηρίζεται από την παραγωγή κάτω του κόστους, τα χαμηλά έσοδα και την έκθεση σε αθέμιτες εμπορικές πρακτικές λόγω του κατακερματισμένου χαρακτήρα του· υπενθυμίζει στην Επιτροπή την έκκληση του Κοινοβουλίου να προτείνει νομοθεσία που θα επιβάλει δέσμευση σε επίπεδο ΕΕ για τη μείωση της χρήσης φυτοφαρμάκων με δεσμευτικές εθνικές συνεισφορές· ζητεί να αναθεωρηθούν οι διεθνείς εμπορικές συμφωνίες της ΕΕ με σκοπό την επίτευξη των εν λόγω στόχων, και να επανεξεταστούν οι νέες συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών, ιδίως η συμφωνία ΕΕ-MERCOSUR·

46. υπογραμμίζει ότι οι εθελοντικοί μηχανισμοί και οι μηχανισμοί που βασίζονται στην αγορά δεν θα είναι επαρκείς για τη διασφάλιση της δίκαιης μετάβασης σε ένα βιώσιμο σύστημα τροφίμων· αναγνωρίζει την ανάγκη για φιλόδοξους και νομικά δεσμευτικούς μηχανισμούς και στόχους· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι η σημερινή και η προτεινόμενη κοινή γεωργική και αλιευτική πολιτική είναι ανεπαρκείς σε όλα τα επίπεδα για την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών και κοινωνικών προκλήσεων στον τομέα της

γεωργίας, της αλιείας και της παραγωγής τροφίμων· σημειώνει ότι η έναρξη της αναθεωρημένης κοινής γεωργικής πολιτικής ενδέχεται να καθυστερήσει έως τις αρχές του 2022· καλεί την Επιτροπή να συνεργαστεί με τα κράτη μέλη και τα ενδιαφερόμενα μέρη προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα εθνικά στρατηγικά σχέδια για τη γεωργία θα αντικατοπτρίζουν εξαρχής πλήρως τη φιλοδοξία της ευρωπαϊκής πράσινης συμφωνίας και τη στρατηγική για τη γεωργία· πιστεύει ότι εκεί που αυξάνεται η ευελιξία, πρέπει να εφαρμοστούν αυστηροί κανόνες λογοδοσίας, διακυβέρνησης και αυστηρής επίβλεψης σε συνδυασμό με τη διαφάνεια, κατά την κατάρτιση σχεδίων σε εθνικό επίπεδο, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι· τονίζει ότι η Επιτροπή να διασφαλίσει πως τα εν λόγω στρατηγικά σχέδια θα αξιολογούνται με βάση αυστηρά κλιματικά και περιβαλλοντικά κριτήρια· υπογραμμίζει ότι τα σχέδια αυτά θα οδηγήσουν στη χρήση βιώσιμων πρακτικών, όπως η βιολογική γεωργία, η αγρο-οικολογία, η αγροδασοπονία και οι αυστηρότεροι κανόνες για την καλή μεταχείριση των ζώων·

47. καλεί την Επιτροπή να προτείνει μια ολιστική και φιλόδοξη στρατηγική «από το αγρόκτημα στο πιάτο» ώστε να μετασχηματιστεί πραγματικά ο ευρωπαϊκός τομέας τροφίμων, αλιείας και γεωργίας· τονίζει ότι η εν λόγω στρατηγική θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα όρια του πλανήτη και να έχει ως σημεία αφετηρίας την υγεία και ευεξία των ανθρώπων και των ζώων, θα πρέπει δε να βασίζεται στην έννοια της αγροοικολογίας και της βιωσιμότητας·

48. υπογραμμίζει την ανάγκη να προωθηθούν οι βραχείες αλυσίδες εφοδιασμού τροφίμων και τοπικά συστήματα τροφίμων, τα πλεονεκτήματα των οποίων περιλαμβάνουν μια δικαιότερη τιμή για τους γεωργούς, την πρόσβαση σε φρέσκα και εποχιακά προϊόντα για τους καταναλωτές, μειωμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις και μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή σε τοπικό επίπεδο· θεωρεί ότι ο στόχος αυτός απαιτεί μια ουσιαστική στροφή της ΚΓΠ, που θα αντισταθμίσει και θα ανατρέψει την τάση διαρκώς μεγαλύτερης ελευθέρωσης και θα ενισχύσει τα μέσα ρύθμισης της παραγωγής και της αγοράς·

49. τονίζει ότι η στρατηγική «από το αγρόκτημα στο πιάτο» θα πρέπει να περιλαμβάνει δεσμευτικούς και φιλόδοξους στόχους για μείωση των γεωργικών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και της υποβάθμισης του εδάφους, της χρήσης χημικών φυτοφαρμάκων, τεχνητών λιπασμάτων και αντιβιοτικών, καθώς και την ταχεία σταδιακή κατάργηση των συνθετικών φυτοφαρμάκων και της χρήσης μικροπλαστικών σε λιπάσματα, και δεσμευτικούς στόχους επέκτασης της βιολογικής παραγωγής· τονίζει ότι η στρατηγική θα πρέπει επίσης να προωθήσει την αγροδασοπονία, να καθιερωσει πρόσθετα νομοθετικά μέτρα και μέτρα επιβολής για την προστασία της καλής διαβίωσης όλων των ζώων που χρησιμοποιούνται στην τροφική αλυσίδα, να διασφαλίσει ότι λαμβάνεται υπόψη η ευαισθησία των ζώων σε όλες τις σχετικές πολιτικές, και να περιλαμβάνει σχέδιο για τον τερματισμό των μαζικών εισαγωγών προϊόντων που σχετίζονται με την αποψίλωση των δασών, όπως η σόγια, το φοινικέλαιο και ο αραβόσιτος, και τη δέσμευση για παύση των εισαγωγών και της καλλιέργειας όλων των ΓΤΟ στην ΕΕ· θεωρεί απαράδεκτη την κατοχύρωση σπόρων και βασικών βιολογικών διεργασιών με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας·

50. υπογραμμίζει την ανάγκη για μια κοινωνικά δίκαιη μετάβαση στη γεωργία· τονίζει ότι η γεωργική πολιτική της ΕΕ πρέπει να αναπροσανατολιστεί από το σημερινό εκβιομηχανισμένο μοντέλο που βασίζεται στις εξαγωγές σε τρίτες χώρες, το οποίο

αφήνει τους πρωτογενείς παραγωγούς εκτεθειμένους σε γεωπολιτικά γεγονότα πέραν του ελέγχου τους, προς ένα μοντέλο που θα έχει ως πρωταρχικούς στόχους την επισιτιστική κυριαρχία, τα τρόφιμα υψηλής ποιότητας, τα δίκαια εισοδήματα των παραγωγών, την προστασία του περιβάλλοντος και τα υψηλά πρότυπα καλής μεταχείρισης των ζώων, με ιδιαίτερη μέριμνα για τους εργαζομένους στην τροφική αλυσίδα·

Διατήρηση και αποκατάσταση οικοσυστημάτων και βιοποικιλότητας

51. υπενθυμίζει ότι η βιοποικιλότητα και η φύση δεν πρέπει να θεωρούνται απλώς «φυσικό κεφάλαιο» ικανό να παρέχει υπηρεσίες, αλλά να αναγνωριστούν ως κοινή κληρονομιά για ολόκληρη την ανθρωπότητα, και ζητεί να υιοθετηθεί διαφορετική προσέγγιση για τη φύση στην πράσινη συμφωνία· πιστεύει ακράδαντα ότι η φύση έχει εγγενή αξία και πρέπει να γίνεται σεβαστή, και απορρίπτει κάθε προσπάθεια χρηματικής αποτίμησης της φύσης ή ποσοτικοποίησης της σε σχέση με την αξία χρήσης·

52. αποδοκιμάζει έντονα το γεγονός ότι η Ευρώπη εξακολουθεί να χάνει βιοποικιλότητα με ανησυχητικό ρυθμό και δεν κατόρθωσε να επιτύχει κανένα από τους προηγούμενους στόχους για την ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας· ζητεί δε να καταβληθούν σημαντικές προσπάθειες διατήρησης για την αναστροφή των σημερινών τάσεων και τη μείωση της πίεσης στον φυσικό κόσμο· ζητεί να εφαρμοστούν επειγόντως μια σειρά μέτρων πολιτικής που απαιτούνται για την επίτευξη βελτιώσεων, τα οποία να βασίζονται σε νομικά δεσμευτικούς στόχους για την ΕΕ και τα κράτη μέλη της, συμπεριλαμβανομένων τομεακών πολιτικών·

53. χαιρετίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής να υποβάλει στρατηγική για τη βιοποικιλότητα έως τον Μάρτιο του 2020· επαναλαμβάνει τη θέση που εξέφρασε στο ψήφισμά του της 2ας Φεβρουαρίου 2016 σχετικά με την ενδιάμεση επανεξέταση της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα, σύμφωνα με την οποία η καταστροφή των οικοτόπων συνιστά τον σημαντικότερο παράγοντα της απώλειας βιοποικιλότητας, αποτελεί δε προτεραιότητα για την αντιμετώπισή της μέσω της μείωσης της υποβάθμισης και του κατακερματισμού·

54. συμμερίζεται την άποψη ότι οι κινητήριες δυνάμεις της κλιματικής αλλαγής και της απώλειας της βιοποικιλότητας είναι παγκόσμιες και δεν περιορίζονται από εθνικά σύνορα· υποστηρίζει, επομένως, την Επιτροπή στην πρότασή της για την υιοθέτηση στόχου προστασίας της βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο κατά τη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τη βιοποικιλότητα τον Οκτώβριο 2020·

55. τονίζει ότι τα εθελοντικά μέτρα και οι μηχανισμοί που βασίζονται στην αγορά, όπως η επισήμανση και οι «Στρογγυλές Τράπεζες», είναι εξαιρετικά ανεπαρκή για την παύση της αποψίλωσης των δασών που σχετίζεται με εισαγόμενα προϊόντα όπως το φοινικέλαιο και η σόγια· ζητεί να τεθούν νομικώς δεσμευτικοί στόχοι, και να ληφθούν ρυθμιστικά μέτρα για την ανάσχεση της αποδάσωσης που συνδέεται με εισαγόμενα στην ΕΕ προϊόντα·

56. πιστεύει ότι οι πλούσιες σε βιοποικιλότητα περιοχές των αστικών πράσινων υποδομών συμβάλλουν στην μείωση των επιπτώσεων της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, του θορύβου, της κλιματικής αλλαγής, των κυμάτων καύσωνα, των πλημμυρών και των προβλημάτων δημόσιας υγείας· επισημαίνει ότι η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις για

να γίνουν πιο πράσινες οι ευρωπαϊκές πόλεις και να αυξηθεί η βιοποικιλότητα στους αστικούς χώρους, και ζητεί να τεθούν επειγόντως φιλόδοξοι στόχοι για τις προτάσεις αυτές· επικροτεί όλες τις πρωτοβουλίες για την υποστήριξη της αστικής γεωργίας·

57. επισημαίνει ότι τα δάση αποτελούν σημαντική πηγή βιοποικιλότητας· υπογραμμίζει ότι οι δασικές εκτάσεις είναι ζωτικής σημασίας για τη ρύθμιση του κύκλου του νερού, την απορρόφηση του CO_2 και την παροχή δυνατοτήτων αναψυχής κοντά στην φύση· χαιρετίζει τη νέα δασική στρατηγική της Επιτροπής για την ΕΕ που περιλαμβάνει τη φύτευση νέων δέντρων και την αποκατάσταση κατεστραμμένων ή εξαντλημένων δασών, και τις προσπάθειές της να ενθαρρύνει τις εισαγωγές που δεν δημιουργούν αποδάσωση στο εξωτερικό ώστε να ελαχιστοποιείται ο κίνδυνος για τα δάση ανά τον κόσμο· τονίζει ότι όλες οι προσπάθειες δάσωσης και αναδάσωσης θα πρέπει να αποσκοπούν στην προστασία και την ενίσχυση της βιοποικιλότητας, καθώς και της αποθήκευσης άνθρακα·

58. αναγνωρίζει τον ρόλο της γαλάζιας οικονομίας στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής· υπογραμμίζει ότι η γαλάζια οικονομία πρέπει να είναι πραγματικά βιώσιμη, καθώς η χρήση των θαλάσσιων πόρων εξαρτάται άμεσα ή έμμεσα από τη μακροπρόθεσμη ποιότητα και ανθεκτικότητα των ωκεανών· ζητεί την εκπόνηση κοινής στρατηγικής με τις γειτονικές χώρες για την πρόληψη των εκπομπών και την απορρύπανση, τη δημιουργία χώρου ελέγχου των εκπομπών και την ενίσχυση του δικτύου προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και της διασύνδεσής του στη Μεσόγειο· εκφράζει την ικανοποίησή του για τους στόχους της κοινής αλιευτικής πολιτικής που αποσκοπούν στη μείωση των δυσμενών επιπτώσεων που μπορεί να έχει η αλιεία στα οικοσυστήματα, ιδίως σε ευαίσθητους τομείς, και την υπόσχεση της Επιτροπής να στηρίξει περισσότερο συνδεδεμένες και ορθά διαχειριζόμενες θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές· καλεί τα κράτη μέλη να συμμορφώνονται πλήρως στις επιστημονικές συστάσεις για τα όρια αλιευμάτων, και καταγγέλλει κάθε μορφή επιδότησης για την αύξηση του μεγέθους του στόλου·

59. ζητεί μεγαλύτερη χρηματοδότηση για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα, μέσω του προγράμματος LIFE, που να αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 1 % του συνολικού προϋπολογισμού της ΕΕ βραχυπρόθεσμα, και της κοινής γεωργικής πολιτικής, στο πλαίσιο της οποίας να καταβάλλονται στους γεωργούς αποζημιώσεις για την δέσμευση του διοξειδίου του άνθρακα και τις υπηρεσίες οικοσυστήματος με σεβασμό στα αυτόχθονα είδη και τα οικοσυστήματα· καλεί την Επιτροπή να προτείνει νέα οδηγία για το έδαφος και να προστατεύσει επαρκώς τα εδάφη εντός της ΕΕ· καλεί την Επιτροπή να αυξήσει τις περιοχές Natura 2000, ώστε να καλύπτουν τουλάχιστον το 30 % των χερσαίων περιοχών, των περιοχών γλυκών υδάτων και τις θαλάσσιες περιοχές της Ένωσης· τονίζει την ανάγκη για ένα χρηματοδοτικό μέσο για την υποστήριξη της διαχείρισης των περιοχών Natura 2000·

60. σημειώνει ότι σύμφωνα με τα περισσότερα σενάρια για απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές, η ζήτηση για βιομάζα για ενεργειακή χρήση αναμένεται να αυξηθεί· υπενθυμίζει ότι οι χρήσεις για τη βιομάζα και η αύξηση της κατανάλωσης τροφίμων και ζωοτροφών απαιτούν την αύξηση της γεωργικής και δασοκομικής παραγωγής που έχει μη αποδεκτές περιβαλλοντικές και κλιματικές επιπτώσεις· εκφράζει τη βαθιά ανησυχία του για το γεγονός ότι η εισαγωγή στερεάς βιομάζας, βιοκαυσίμων και βιοϋγρών για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της Ευρώπης έχει σημαντικό αντίκτυπο στη

βιοποικιλότητα· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να θέσουν τέλος στη χρήση της βιομάζας και να αποφύγουν ακόμη έναν επιζήμιο εγκλωβισμό σε μη βιώσιμες πηγές ενέργειας·

Φιλοδοξία μηδενικής ρύπανσης για ένα περιβάλλον απαλλαγμένο από τοξικές ουσίες

61. σημειώνει με ανησυχία ότι η ρύπανση από συνθετικές χημικές ουσίες αποτελεί μια σημαντική και αυξανόμενη απειλή για τους ανθρώπους και την άγρια ζωή και ότι νέες και παραδοσιακές χημικές ουσίες εξακολουθούν να απελευθερώνονται στο περιβάλλον της Ευρώπης, αυξάνοντας τη συνολική χημική επιβάρυνση των πολιτών και των οικοσυστημάτων της Ευρώπης και οδηγώντας σε υψηλό κοινωνικό και οικονομικό κόστος, απειλώντας ιδίως τις εγκύους, παραμορφώνοντας τα παιδιά στη μήτρα, βλάπτοντας τον αναπτυσσόμενο εγκέφαλο και μειώνοντας τη νοημοσύνη, συνδέεται δε με προβλήματα γονιμότητας, ενώ αυξάνει τη συχνότητα εμφάνισης ασθενειών όπως ο καρκίνος και απειλεί την κατάρρευση των οικοσυστημάτων της Ευρώπης· σημειώνει επίσης ότι τα εν λόγω χημικά προϊόντα συνδέονται με μείωση της γονιμότητας και αυξημένα κρούσματα ασθενειών όπως ο καρκίνος, ενώ απειλούν την κατάρρευση των οικοσυστημάτων της Ευρώπης·

62. τονίζει το δικαίωμα σε ένα μη τοξικό περιβάλλον· χαιρετίζει την ανακοίνωση σχεδίου μηδενικής ρύπανσης από τον αέρα, τα ύδατα και το έδαφος, αλλά επισημαίνει με ανησυχία ότι η Επιτροπή δεν ανακοινώνει την στρατηγική επίτευξης ενός μη τοξικού περιβάλλοντος που υποσχέθηκε στο έβδομο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον το 2013· σημειώνει ότι η στρατηγική αυτή είναι επειγόντως αναγκαία για τη δραστική μείωση της έκθεσης των Ευρωπαίων σε χημικές ουσίες και άλλες επικίνδυνες ουσίες που προκαλούν ενδοκρινικές διαταραχές· καλεί την Επιτροπή να υποβάλει το 2020 την υπεσχημένη στρατηγική για ένα μη τοξικό περιβάλλον και να συμπεριλάβει τα καταναλωτικά προϊόντα·

63. καλεί την Επιτροπή να δώσει προτεραιότητα στην εξάλειψη της έκθεσης των ανθρώπων σε τοξικές χημικές ουσίες και στη μείωση των συνδεόμενων επιπτώσεων στην υγεία έως το 2030, με σαφές χρονοδιάγραμμα, σχετικούς δείκτες και δεσμευτικούς στόχους· υπογραμμίζει την ανάγκη για νομοθετικές προτάσεις που θα διασφαλίζουν τον συντονισμό και τη συνοχή μεταξύ των διαφόρων ευρωπαϊκών νομοθετικών πράξεων για τις χημικές ουσίες κατά τρόπο ώστε να προστατεύεται η υγεία, για να εξαλειφθεί η έκθεση σε επικίνδυνες ουσίες καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, συμπεριλαμβανομένων των ενδοκρινικών διαταρακτών, των υπερφθοριωμένων αλκυλιωμένων ενώσεων (PFAS), των μικροπλαστικών και των ουσιών που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία, σε όλες τις χρήσεις τους, συμπεριλαμβανομένων των υλικών που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα, των παιχνιδιών, των ιατρικών προϊόντων, των καλλυντικών, των βιοκτόνων και των φυτοφαρμάκων, των προϊόντων καθαρισμού, των επιβραδυντικών φλόγας και άλλων χρήσεων, τονίζει δε ότι τα εν λόγω νομοθετικά μέτρα απαιτούνται επειγόντως και δεν μπορούν να καθυστερήσουν περισσότερο· τονίζει ότι τα εν λόγω νομοθετικά μέτρα είναι επειγόντως αναγκαία και δεν μπορούν να καθυστερήσουν περισσότερο·

64. τονίζει ότι η λήψη προληπτικών μέτρων διαχείρισης των κινδύνων για ομάδες χημικών προϊόντων και η προώθηση της χρήσης χημικών ουσιών που είναι ασφαλείς και κυκλικές από τον σχεδιασμό θα μπορούσε να συμβάλει στον περιορισμό της

μελλοντικής ρύπανσης· πιστεύει ότι τα υλικά πρέπει να είναι απαλλαγμένα από τοξικά συστατικά από το στάδιο του σχεδιασμού, και ότι οι ροές υλικών με παραδοσιακές χημικές ουσίες θα πρέπει να αποτοξινώνονται ώστε να μπορούν να επαναχρησιμοποιούνται με ασφάλεια και να ανακυκλώνονται σε μια κυκλική οικονομία· απορρίπτει κάθε απόπειρα διαγραφής ή υποβάθμισης της αρχής της προφύλαξης στη νομοθεσία της ΕΕ·

65. υπογραμμίζει την ανάγκη για σαφή δέσμευση για την εξασφάλιση πόρων για τη βελτίωση των μεθόδων έρευνας και δοκιμών, και στήριξης των οργανώσεων που παρέχουν και διερευνούν ασφαλέστερες εναλλακτικές λύσεις και προωθούν την υποκατάσταση των επιβλαβών χημικών, την καθαρή παραγωγή και τη βιώσιμη καινοτομία· υπογραμμίζει την ανάγκη να μειωθούν οι δοκιμές σε ζώα στις αξιολογήσεις κινδύνων και ζητεί να αυξηθούν οι προσπάθειες και τα κονδύλια για τον σκοπό αυτό· τάσσεται υπέρ του σχεδιασμού ενός συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης για τον εντοπισμό νέων χημικών απειλών·

66. πιστεύει ότι η φιλοδοξία για μηδενική ρύπανση θα πρέπει να βασίζεται στις πλέον πρόσφατες επιστημονικές γνώσεις και δεν θα πρέπει να παρέχει λιγότερη προστασία από αυτήν που συνιστά η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας· καλεί την Επιτροπή να προσαρμόσει τα πρότυπα της ΕΕ για την ποιότητα του αέρα ώστε να αντιστοιχούν τουλάχιστον στις συστάσεις της ΠΟΥ·

67. πιστεύει ότι οι καταναλωτές έχουν δικαίωμα να ενημερώνονται πλήρως· ζητεί τη θέσπιση συντονισμένων πανευρωπαϊκών συστημάτων υποχρεωτικής πληροφόρησης σχετικά με τις χημικές ουσίες στα καταναλωτικά προϊόντα, τα υλικά και τα απόβλητα, καθώς και δημόσιες εκστρατείες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης· ζητεί πλήρη και ενεργό διαφάνεια κατά τη διαδικασία αξιολόγησης και διαχείρισης των κινδύνων·

Χρηματοδότηση της ευρωπαϊκής πράσινης συμφωνίας και διασφάλιση δίκαιης μετάβασης

68. θεωρεί ότι η πρόταση της Επιτροπής στερείται σε απελπιστικό βαθμό ενός σαφούς και φιλόδοξου σχεδίου χρηματοδότησης· αναμένει από την Επιτροπή να καταρτίσει ένα σχέδιο χρηματοδότησης που θα καταδεικνύει τόσο τις δημόσιες όσο και τις ιδιωτικές πηγές χρηματοδότησης, έτσι ώστε να είναι εμφανής η προέλευση των πόρων και ο τρόπος κατανομής τους· καλεί τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας ενισχυμένης συνεργασίας για έναν φόρο χρηματοπιστωτικών συναλλαγών να καταλήξουν σε συμφωνία για το εν λόγω μέσο· θεωρεί ότι ένα τέτοιο μέσο θα μπορούσε να είναι μια από τις νέες πηγές χρηματοδότησης που θα μπορούσε να κινητοποιήσει η ΕΕ για τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας·

69. πιστεύει ότι η ορθή μετάβαση δεν είναι απλώς ένα ταμείο ή μια πηγή κεφαλαίων, αλλά μια ολόκληρη πολιτική προσέγγιση βασισμένη σε επενδύσεις, η οποία πρέπει να διασφαλίζει ότι θα ωφεληθούν όλοι από αυτή τη μετάβαση, υποστηρίζοντας τα κοινωνικοοικονομικά δικαιώματα, διασφαλίζοντας ένα καλύτερο επίπεδο διαβίωσης και εφαρμόζοντας τις αρχές της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής· καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να ενισχύσουν τα υπάρχοντα κοινωνικά ταμεία αντί να τα μειώσουν, όπως προτείνεται για το Ταμείο Συνοχής, και να διασφαλίσουν ότι το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης θα βοηθήσει τις ευάλωτες περιφέρειες, κοινότητες και

εργαζομένους, προστατεύοντας από υπάρχοντα και μελλοντικά αναξιοποίητα στοιχεία ενεργητικού· υπογραμμίζει την ανάγκη να εξασφαλιστεί η δίκαιη κατανομή των πόρων του Ταμείου Δίκαιης Μετάβασης, με συνεκτίμηση των κριτηρίων συνοχής· πιστεύει ότι ο μηχανισμός δίκαιης μετάβασης θα πρέπει να σέβεται και να ενισχύει την αρχή της εταιρικής σχέσης, ενσωματώνοντας όλα τα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη στη διαδικασία, και ότι το ταμείο δίκαιης μετάβασης θα πρέπει να χρηματοδοτείται μέσω μιας σημαντικής αύξησης των δημόσιων δαπανών, καθώς και μέσω της μόχλευσης των υφιστάμενων μηχανισμών χρηματοδότησης·

70. θεωρεί ότι το ανώτατο όριο του 3% του ΑΕΠ, που έχει θέσει η ΕΕ για τον εθνικό δανεισμό, όπως ορίζεται στο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, και το μηδενικό διαρθρωτικό έλλειμμα στο πλαίσιο του δημοσιονομικού συμφώνου, εμποδίζουν σοβαρά την οικολογική μετάβαση, απαγορεύοντας στα κράτη μέλη να δρομολογήσουν μαζικές δημόσιες επενδύσεις προκειμένου να επιτευχθεί μια οικονομία μηδενικών εκπομπών άνθρακα· τονίζει ότι το κόστος της σε βάθος απαλλαγής από τις ανθρακούχες εκπομπές είναι τώρα πολύ μικρότερο από το κόστος που προκύπτει από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής· ζητεί την κατάργηση του δημοσιονομικού συμφώνου και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να αντικαταστήσουν το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, καθώς και το νέο δημοσιονομικό σύμφωνο με ένα σύμφωνο για την απασχόληση και τη βιωσιμότητα, ή τουλάχιστον να αποκλείσουν τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές δημόσιες επενδύσεις από αυτόν τον κανόνα του 3 %· ζητεί τη μεταρρύθμιση των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, ώστε να καταστεί δυνατή μια πρωτοφανής δημόσια επένδυση για την πράσινη μετάβαση, τις δημόσιες υπηρεσίες και την κοινωνική προστασία·

71. χαιρετίζει την πρόταση να μετατραπεί η ΕΤΕπ στη νέα κλιματική τράπεζα της ΕΕ και την απόφαση της ΕΤΕπ να εγκαταλείψει τα περισσότερα ορυκτά καύσιμα· καλεί την ΕΤΕπ να εγκαταλείψει εντελώς όλα τα ορυκτά καύσιμα, συμπεριλαμβανομένου του φυσικού αερίου· καλεί τη νέα κλιματική τράπεζα να υποστηρίξει τη μετάβαση με δάνεια μηδενικού επιτοκίου και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να θεσπίσουν κανονισμούς που θα απαγορεύουν τις επενδύσεις σε ρυπογόνους τομείς·

72. τονίζει ότι η ΕΚΤ και η νομισματική πολιτική θα πρέπει να συμμετέχουν πλήρως στη χρηματοδότηση της μετάβασης· εκφράζει την ικανοποίησή του για τη δήλωση του Προέδρου της ΕΚΤ, που αναφέρει την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος ως «καίριας σημασίας» για την τράπεζα· αναμένει από την ΕΤΕπ να εγκαταλείψει εντελώς όλα τα ορυκτά καύσιμα, συμπεριλαμβανομένου του φυσικού αερίου, στο πρόγραμμα αγορών της από τον ιδιωτικό εταιρικό τομέα· καλεί την ΕΚΤ να κινητοποιήσει εργαλεία προληπτικής διαχείρισης για να ευνοήσει τις πράσινες επενδύσεις σε βιώσιμες δραστηριότητες και να κινητοποιήσει εργαλεία εποπτείας όπως οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για την ορθή αξιολόγηση και μείωση των δημοσιονομικών κινδύνων· ζητεί να επανεξεταστούν τα πρότυπα των οργανισμών αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ώστε να περιλαμβάνονται στις αξιολογήσεις τους τα περιβαλλοντικά και τα κοινωνικά κριτήρια, καθώς και τα κριτήρια διακυβέρνησης· θεωρεί ότι η ΕΚΤ θα πρέπει να είναι σε θέση να δανείζει χρήματα απευθείας στα κράτη μέλη, με δάνεια μηδενικού επιτοκίου, ώστε να καταστεί δυνατή η μαζική δημόσια επένδυση στη μετάβαση· προς τούτο, καλεί το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να επανεξετάσουν την εντολή της ΕΚΤ, ώστε να μπορέσει να συμβάλει πλήρως στη χρηματοδότηση της μετάβασης, συμπεριλαμβανομένης της απευθείας χορήγησης

δανείων σε κράτη μέλη·

73. θεωρεί ότι η Συνθήκη για τον Χάρτη Ενέργειας είναι επιβλαβής και ξεπερασμένη και καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αποσυρθούν από αυτήν το συντομότερο δυνατόν·

74. τονίζει ότι τα κράτη μέλη χάνουν δισεκατομμύρια έσοδα κάθε χρόνο λόγω της φοροδιαφυγής, που θα μπορούσαν να επενδυθούν στην οικολογική μετάβαση· καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να διαμορφώσουν μια αξιόπιστη και ολοκληρωμένη μαύρη λίστα όλων των φορολογικών παραδείσων, και να υιοθετήσουν τη φορολογική διαφάνεια και την υποχρέωση δημόσιας υποβολής εκθέσεων ανά χώρα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι μεγάλες εταιρείες φορολογούνται εκεί όπου παράγονται τα έσοδα· καλεί την Επιτροπή να αντιμετωπίσει τις επιζήμιες φορολογικές πρακτικές των κρατών μελών και να θεσπίσει έναν ελάχιστο πραγματικό φόρο εισοδήματος εταιρειών προκειμένου να τεθεί τέρμα στον ανταγωνισμό προς τα κάτω·

75. ζητεί να αναπτυχθούν νέα φορολογικά κίνητρα για την αποθάρρυνση δραστηριοτήτων που είναι επιβλαβείς για το περιβάλλον· θεωρεί ότι τα έσοδα από τους εν λόγω φόρους θα πρέπει να διατίθενται στο σύνολό τους για τη χρηματοδότηση της μετάβασης· τονίζει την ανάγκη διεξαγωγής μιας ανάλυσης κατανομής πριν από τον καθορισμό των εν λόγω φορολογικών κινήτρων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν θα δημιουργηθούν ανισότητες·

76. πιστεύει ότι στο νεοφιλελεύθερο οικονομικό πλαίσιο δεν είναι ουσιαστικά δυνατή η δίκαιη μετάβαση· καλεί την Επιτροπή να θέσει τέρμα στο εν λόγω πλαίσιο, καθώς και στα μέτρα λιτότητας και τις πολιτικές που βασίζονται στη λιτότητα και στις αντικοινωνικές πολιτικές, όπως αυτή που προτείνεται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου· καλεί την Επιτροπή να αναγνωρίσει την Πράσινη Συμφωνία ως ευκαιρία και ανάγκη για να αυξηθεί το ευρωπαϊκό επίπεδο των δημόσιων επενδύσεων·

77. υπενθυμίζει τον ρόλο της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, της επανεκπαίδευσης και της αναβάθμισης των δεξιοτήτων στην πράσινη μετάβαση, και σημειώνει ότι στις ποιοτικές θέσεις απασχόλησης χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα περιλαμβάνονται και εκείνες πέραν της βιομηχανίας, όπως στους τομείς της φροντίδας, της υγείας και της εκπαίδευσης· υπογραμμίζει εν προκειμένω τη σημασία της διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους και της συμμετοχής τους σε αυτήν· επιμένει ότι πρέπει να συμπεριληφθεί η ανάπτυξη ικανοτήτων των περιφερειών και των δήμων προκειμένου να καταστούν μέρος της λύσης και να διευκολυνθεί η πρόσβαση στη διαθέσιμη χρηματοδότηση·

78. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει φιλόδοξο Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης για τη στήριξη των ευάλωτων περιφερειών, κοινοτήτων και εργαζομένων, για τη χρηματοδότηση νέων περιβαλλοντικά υγιών δραστηριοτήτων, τη δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας, την προώθηση της τοπικής παραγωγής, τη χρηματοδότηση της τεχνικής επανακατάρτισης των εργαζομένων και τη χορήγηση αποζημιώσεων και επιδομάτων στους εργαζομένους που αναζητούν νέες ποιοτικές θέσεις εργασίας· καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει επίσης κατάλληλα κριτήρια δαπανών δίκαιης μετάβασης, συμπεριλαμβανομένου όρου σταδιακής κατάργησης των ορυκτών καυσίμων· ζητεί να αντιμετωπιστεί η ανεργία, μεταξύ άλλων μέσω προγραμμάτων κατάρτισης και εκπαίδευσης που θα εστιάζουν σε

βιώσιμες θέσεις εργασίας και ποιοτικές θέσεις εργασίας για το μέλλον·

Κινητοποίηση της έρευνας και προαγωγή της καινοτομίας

79. επισημαίνει τη σημασία της χρηματοδοτούμενης από το δημόσιο έρευνας για την εξεύρεση νέων λύσεων για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης που θα παράγουν δημόσια αγαθά· πιστεύει ότι η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία θα πρέπει να επιταχύνει τις επενδύσεις σε βιώσιμες πρακτικές· τονίζει, ωστόσο, ότι ήδη υπάρχουν λύσεις για την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης και ότι το κύριο εμπόδιο είναι η έλλειψη πολιτικής βούλησης· σημειώνει με ανησυχία ότι τα οικονομικά συμφέροντα του κλάδου των ορυκτών καυσίμων εμποδίζουν· την προώθηση γεωτεχνικών λύσεων για το κλίμα·

80. τονίζει την ανάγκη επενδύσεων στην έρευνα για βιώσιμα εναλλακτικά καύσιμα, ιδίως στους τομείς της αεροπορίας και της ναυτιλίας, και καλεί την Επιτροπή να αξιοποιήσει πλήρως το πρόγραμμα «Ορίζων Ευρώπη» για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της οικολογικής μετάβασης, ιδίως στον ψηφιακό και τον βιομηχανικό τομέα· επισημαίνει τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι νέες τεχνολογίες στην προσαρμογή, και καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εστιάσουν τις ερευνητικές προσπάθειες στις τεχνολογίες προσαρμογής·

Η «αρχή Μη βλάπτειν» –Ενσωμάτωση της διάστασης της αειφορίας σε όλες τις πολιτικές της ΕΕ

81. χαιρετίζει τον πράσινο όρκο σχετικά με την μη πρόκληση ζημίας, και επιμένει ότι όλες οι δράσεις και οι πολιτικές της ΕΕ θα πρέπει να ενώσουν τις δυνάμεις τους για να επιτύχουν μια δίκαιη μετάβαση· επισημαίνει ότι οι τρέχουσες πολιτικές της ΕΕ στον τομέα της γεωργίας, της αλιείας και του εμπορίου είναι στην πραγματικότητα πολύ επιζήμιες για το κλίμα, τη βιοποικιλότητα και τις φιλοδοξίες δίκαιης μετάβασης, όπως ορίζεται στην ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία· τονίζει ότι, για την υλοποίηση αυτών των φιλοδοξιών, πρέπει να εφαρμοστούν ριζικές αλλαγές σε όλους αυτούς τους τομείς· ζητεί τη σαφή αναγνώριση αυτών των δεδομένων και την υποβολή θαρραλέων προτάσεων για τον τερματισμό των αντιπαραθέσεων στο πλαίσιο των πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ·

82. τονίζει ότι το εμπόριο πρέπει να προσαρμοστεί στον στόχο της οικολογικής μετάβασης· καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή και το Συμβούλιο να ενσωματώσουν τη συμφωνία του Παρισιού και τους στόχους για τη βιοποικιλότητα υπό μορφή δεσμευτικών διατάξεων σε όλες τις εμπορικές και επενδυτικές συμφωνίες, προκειμένου να δοθούν κίνητρα στους εταίρους να συμμορφωθούν με τον στόχο των 1,5 °C που τέθηκε στη Συμφωνία του Παρισιού, καθώς και τον στόχο ανάσχεσης της απώλειας βιοποικιλότητας· καλεί, επίσης, την Επιτροπή και το Συμβούλιο να επανεξετάσουν όλες τις εμπορικές συμφωνίες προκειμένου να ενσωματώσουν φιλόδοξες και δεσμευτικές υποχρεώσεις υπέρ του κλίματος και της βιοποικιλότητας στις εν λόγω διμερείς συμφωνίες και, με τον τρόπο αυτό, να δώσουν κίνητρα στους εταίρους προκειμένου να υιοθετήσουν κλιματικές στρατηγικές που να συνάδουν με τη Συμφωνία του Παρισιού· ζητεί να δοθεί τέλος στις εμπορικές συνομιλίες ΕΕ-Mercosur και ΕΕ-Αυστραλίας, και να τερματιστούν όλες οι συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών·

83. πιστεύει ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία αποτελεί ευκαιρία για να ασκηθεί πίεση για ένα ισότιμο και δίκαιο διεθνές εμπόριο που θα είναι αμοιβαία επωφελές για τους

ανθρώπους, με βάση την αλληλεγγύη και με πλήρη σεβασμό των στόχων μας για το κλίμα και τους κοινωνικούς στόχους· τάσσεται υπέρ της ανάγκης για θεμελιώδη στροφή από τον ανταγωνισμό στη συμπληρωματικότητα στο διεθνές εμπόριο, και αναγνωρίζει το κυρίαρχο δικαίωμα των κρατών μελών να διαμορφώνουν τις εμπορικές τους πολιτικές σύμφωνα με την αρχή αυτή· επιμένει ότι δεν θα πρέπει να επιτρέπονται εισαγωγές στην ΕΕ προϊόντων που παράγονται κατά παράβαση των περιβαλλοντικών κανόνων της ΕΕ και ότι δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στις χημικές εταιρείες της ΕΕ να εξάγουν φυτοφάρμακα των οποίων η χρήση απαγορεύεται στην ΕΕ·

84. καλεί την Επιτροπή να προβεί σε διεξοδική εξέταση όλων των διμερών συμφωνιών ελεύθερων συναλλαγών της που έχουν υπογραφεί ή βρίσκονται σε διαδικασία διαπραγμάτευσης, με σκοπό την προσαρμογή τους στους στόχους για την κλιματική αλλαγή, τη βιώσιμη ανάπτυξη και την επισιτιστική ασφάλεια· καλεί την Επιτροπή να συμμετάσχει ενεργά στη νέα πρωτοβουλία του ΠΟΕ για την κλιματική αλλαγή· αποδοκιμάζει έντονα τη χρήση κάθε μορφής μηχανισμών προστασίας των επενδύσεων, όπως ο μηχανισμός επίλυσης διαφορών μεταξύ επενδυτών-κράτους (ISDS), και καλεί την Επιτροπή και όλα τα κράτη μέλη να αναθεωρήσουν όλες τις υφιστάμενες συμφωνίες και να καταργήσουν τους εν λόγω επιζήμιους μηχανισμούς το συντομότερο δυνατόν, να μην συμπεριλάβουν δε κανένα από αυτούς τους μηχανισμούς σε μελλοντικές συμφωνίες·

85. πιστεύει ότι η στρατηγική της ΕΕ για την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές πρέπει να περιλαμβάνει την προώθηση της ειρήνης και τον τερματισμό του στρατιωτικοβιομηχανικού συμπλέγματος· υπογραμμίζει ότι το στρατιωτικβιομηχανικό σύμπλεγμα αποτελεί μείζονα πηγή περιβαλλοντικής ρύπανσης στον πλανήτη, και ότι το ενεργειακό κόστος του πολέμου υπερβαίνει κατά πολύ το κόστος πολλών άλλων ανθρώπινων δραστηριοτήτων· ζητεί την παροχέτευση των προϋπολογισμών για την ασφάλεια και την άμυνα στην ανάληψη δράσης για το κλίμα·

86. υπενθυμίζει ότι η στρατιωτική βιομηχανία αποτελεί μία από τις κύριες πηγές περιβαλλοντικής ρύπανσης στον πλανήτη· καταγγέλλει τις αντιφάσεις της Επιτροπής, που υιοθετεί μια πράσινη ρητορεία και ταυτόχρονα προωθεί μια μιλιταριστική κλιμάκωση στην ΕΕ· παροτρύνει την Επιτροπή και το Συμβούλιο να μην κατευθύνουν τους οικονομικούς πόρους στις στρατιωτικές δαπάνες, να σταματήσουν αμέσως την κούρσα εξοπλισμών, και να διαθέσουν τους πόρους αυτούς σε περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς τομείς·

87. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι όπου οι περιβαλλοντικοί στόχοι εντάσσονται σε τομεακές πολιτικές παράγονται σημαντικά και μετρήσιμα αποτελέσματα· ζητεί να επαναπροσανατολιστούν οι δημόσιοι προϋπολογισμοί, οι ιδιωτικές επενδύσεις και οι χρηματοπιστωτικές αγορές προς την προώθηση της μετάβασης στη βιωσιμότητα· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αναπτύξουν και να εγκρίνουν μέσα για τη μέτρηση της προόδου της κοινωνίας προς την κατεύθυνση της βιωσιμότητας, πέραν του ΑΕγχΠ, και να λαμβάνουν υπόψη την ευημερία των ανθρώπων, των ζώων και του πλανήτη, χρησιμοποιώντας ένα πίνακα δεικτών·

88. καλεί την Επιτροπή να μεριμνήσει ώστε οι ποικίλοι αυτοί τομείς πολιτικής να συνεργαστούν για να καταστεί δυνατή η μετασχηματιστική αλλαγή σε ολόκληρη την Ευρώπη, που απαιτείται για την υλοποίηση του μακροπρόθεσμου οράματος για

«ευημερία εντός των ορίων του πλανήτη μας»· εκφράζει την ελπίδα ότι η υλοποίηση της τόσο αναγκαίας ευρωπαϊκής πράσινης συμφωνίας θα προσφέρει δεσμευτικά πλαίσια και στόχους πολιτικής, με ταυτόχρονη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών·

89. καταγγέλλει κάθε ρητορική σχετικά με την ανάγκη μείωσης της γραφειοκρατίας και μείωσης του διοικητικού φόρτου, που αποσκοπεί στην παρεμπόδιση των τόσο αναγκαίων νομοθετικών αλλαγών· απορρίπτει την αρχή «μία εντός, μία εκτός»· τονίζει ότι η πραγματική βελτίωση της νομοθεσίας μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη δημιουργία μιας ισότιμης και δίκαιης ισορροπίας μεταξύ της συμβολής και της συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών, της επιστήμης και της βιομηχανίας· απαιτεί πλήρη δημοκρατία και διαφάνεια σε όλα τα στάδια της χάραξης πολιτικής και του σχεδιασμού και της διαπραγμάτευσης πολιτικών και νομοθεσιών, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο του Συμβουλίου και σε ολόκληρη την διαδικασία επιτροπολογίας· πιστεύει ότι είναι επιτακτικά αναγκαίο, όλες οι βαθμίδες κυβέρνησης και διακυβέρνησης να παραχωρήσουν ενεργό πρόσβαση στα έγγραφα· εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι συζητείται η αναθεώρηση του κανονισμού Aarhus· τονίζει ότι η πλήρης πρόσβαση στα έγγραφα και τα δικαστήρια είναι απαραίτητη προκειμένου οι πολίτες να μπορούν να παρακολουθούν και να βοηθούν στην επιβολή της πολιτικής και της νομοθεσίας·

90. θεωρεί ότι η εκτελεστική νομοθεσία θα πρέπει να αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο των πολιτικών της ΕΕ και των κρατών μελών· καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν την εφαρμογή των περιβαλλοντικών πολιτικών για να επιτύχουν πλήρως τα οφέλη τους· τονίζει ότι οι περιβαλλοντικοί και κλιματικοί στόχοι δεν θα επιτευχθούν χωρίς αποτελεσματικότερη εφαρμογή και χρηματοδότηση των υφιστάμενων μέτρων σε όλες τις ευρωπαϊκές περιβαλλοντικές πολιτικές· καλεί την Επιτροπή να αναλάβει δράση όπου χρειάζεται, για να διασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της ΕΕ·

Η ΕΕ στη διεθνή σκηνή

91. αναγνωρίζει ότι ο φόρτος της κλιματικής κρίσης ήδη επιβαρύνει σε συντριπτικό βαθμό τις χώρες του νότιου ημισφαιρίου, κατάσταση η οποία θα συνεχιστεί, και ότι οι χώρες του νότιου ημισφαιρίου είναι πιο ευπαθείς στις αρνητικές συνέπειες της κλιματικής αλλαγής σε σύγκριση με εκείνες του βόρειου ημισφαιρίου και ήδη αντιμετωπίζουν απώλειες και ζημίες, έχουν μικρότερη ικανότητα προσαρμογής και έχουν συμβάλει πολύ λιγότερο στην κλιματική κρίση σε σύγκριση με εκείνες του βόρειου ημισφαιρίου· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να επιδείξουν πραγματική αλληλεγγύη προς τις χώρες του νότιου ημισφαιρίου και να αναγνωρίσουν και να αναλάβουν την ιστορική ευθύνη και το χρέος τους για το κλίμα·

92. θεωρεί ότι η συμφωνία του Παρισιού απειλείται λόγω του αρνητικού αντικτύπου των δυνάμεων της δεξιάς σε παγκόσμιο επίπεδο, και θεωρεί την COP26 κρίσιμη στιγμή που είτε θα υπονομεύσει είτε θα ενισχύσει την ακεραιότητα της συμφωνίας του Παρισιού· πιστεύει ότι η ΕΕ πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλίσει την ακεραιότητα της συμφωνίας του Παρισιού, και ότι αυτό πρέπει να αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας·

93. εκφράζει την έντονη αποδοκιμασία του για τα αποτελέσματα της COP25 στη Μαδρίτη, στην Ισπανία, που έλαβε χώρα υπό την προεδρία της Χιλής, και εκφράζει την ανησυχία του για την έλλειψη προόδου σε αυτές τις υψηλού επιπέδου συνομιλίες· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και τα κράτη μέλη, να συνεργαστούν ενεργά με τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του Παρισιού καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, προκειμένου να διασφαλίσουν θετικά και φιλόδοξα αποτελέσματα στην COP26 στη Γλασκόβη και να αποφύγουν την επανάληψη των αποτελεσμάτων της COP25·

94. πιστεύει ακράδαντα ότι οι στόχοι βιώσιμης ανάπτυξης πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της οικολογικής μετάβασης, και ότι η ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία πρέπει να αποσκοπεί στην επίτευξη αυτών των στόχων στο σύνολό τους και να υιοθετεί μια βασισμένη στα δικαιώματα προσέγγιση της δράσης για το κλίμα·

95. πιστεύει ότι οι διεθνείς οικονομικές σχέσεις πρέπει να είναι αμοιβαία επωφελείς, απορρίπτοντας όλες τις μορφές νεοαποικιοκρατίας και διασφαλίζοντας τα κοινωνικοοικονομικά δικαιώματα για όλους· υπογραμμίζει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη πρέπει να συνεργαστούν ενεργά με τρίτα μέρη, σε πνεύμα καλόπιστης συνεργασίας· απορρίπτει όλες τις μορφές νεοαποικιοκρατίας, που υποβάλλουν τις χώρες του νότιου ημισφαιρίου στον έλεγχο ή την επιρροή άλλων χωρών και καταπατούν την κυριαρχία τους· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη να θέσουν τις κρίσεις στους τομείς του κλίματος και της βιοποικιλότητας στην κορυφή όλων των θεματολογίων στις διεθνείς συναντήσεις, συμπεριλαμβανομένων των G7 και G20·

96. χαιρετίζει θερμά τις παγκόσμιες κινητοποιήσεις για το κλίμα, όπως τις μαθητικές κινητοποιήσεις για το κλίμα (Fridays for Future), που φέρνουν την κλιματική κρίση στην πρώτη γραμμή του δημόσιου διαλόγου και αυξάνουν την ευαισθητοποίηση για το θέμα· πιστεύει ότι οι κινητοποιήσεις και οι διαμαρτυρίες αποτελούν ουσιαστικό μέρος αυτής της μετάβασης· θεωρεί αναγκαίο, τα εθνικά και τα περιφερειακά κοινοβούλια με νομοθετικές εξουσίες, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, οι ΜΚΟ, η κοινωνία των πολιτών και οι πολίτες να συμμετέχουν πλήρως στην εκπόνηση και την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας·

97. σημειώνει με βαθιά ανησυχία ότι 100 εταιρείες παγκοσμίως ευθύνονται για το 71 % των παγκόσμιων εκπομπών θερμοκηπίου· επαναλαμβάνει την ευθύνη των εταιρειών για την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές· καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση για ένα εταιρικό καθήκον επαγρύπνησης που θα συνεπάγεται την ευθύνη των μητρικών εταιρειών για περιβαλλοντικές ζημίες, εργασιακές παραβιάσεις και παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις παγκόσμιες αξιακές αλυσίδες τους·

98. πιστεύει ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να αναγνωρίσει η ΕΕ το κλιματικό της χρέος και την ιστορική της ευθύνη για την ταχύτερη απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές, αναγνωρίζοντας τα διαφορετικά σημεία εκκίνησης μεταξύ των κρατών μελών της· καλεί την ΕΕ να τροφοδοτήσει τα κλιματικά κεφάλαια σε διεθνές επίπεδο και να επιδείξει παγκόσμια ηγετική στάση στη χρηματοδότηση· καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να υποστηρίξουν τις αναπτυσσόμενες χώρες στις προσκλήσεις τους για αποζημίωση ζημιών και να υιοθετήσουν ενεργά ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα διεθνούς αλληλεγγύης·

99. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει έναν ολοκληρωμένο μηχανισμό συνοριακής

προσαρμογής άνθρακα, ο οποίος θα βασίζεται μόνο σε κλιματικές και περιβαλλοντικές συνθήκες και σε κριτήρια καλής διαβίωσης των ζώων, και σε συνθήκες εργασίας που θα έχουν αξιολογηθεί από την ΔΟΕ, με σκοπό τη στήριξη της τοπικής παραγωγής, δίκαιων τιμών και μικρών αλυσίδων εφοδιασμού και την αποθάρρυνση της κατανάλωσης προϊόντων που έχουν μεταφερθεί από μεγάλες αποστάσεις· ζητεί να ενσωματωθεί στο σύνολο της αξιακής αλυσίδας μια εταιρική υποχρέωση επαγρύπνησης και δεσμευτικής οικολογικής εργασίας και κοινωνικών προτύπων· καλεί την Επιτροπή να θέσει ως ύψιστη προτεραιότητα την ανάσχεση της αποψίλωσης των δασών εκτός της ΕΕ, ξεκινώντας από ρυθμιστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της αποδάσωσης στις αλυσίδες εφοδιασμού και τη συνακόλουθη χρήση της συνοριακής προσαρμογής του άνθρακα·

100. καλεί την ΕΕ να εγκρίνει και να υποστηρίξει την καθιέρωση καθεστώτος «κλιματικού πρόσφυγα», συμπεριλαμβανομένου ενός διεθνούς ορισμού του κλιματικού ασύλου, και να ταχθεί υπέρ της αναγνώρισης του διεθνούς εγκλήματος της οικοκτονίας και μιας παγκόσμιας σύμβασης για τη σταδιακή κατάργηση των ορυκτών καυσίμων·

101. θεωρεί ότι η σύνοδος κορυφής ΕΕ-Κίνας στη Λειψία αποτελεί σημαντική ευκαιρία για την εδραίωση μιας φιλόδοξης παγκόσμιας ηγετικής θέσης στον τομέα του κλίματος μεταξύ της Κίνας και της ΕΕ· προσβλέπει σε φιλόδοξα αποτελέσματα στη διάσκεψη της Κουνμίνγκ για τη βιοποικιλότητα και αναμένει ότι θα αλληλεπιδράσει με φιλόδοξες στρατηγικές για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και τον μετριασμό των επιπτώσεών της σε παγκόσμιο επίπεδο·

102. ενθαρρύνει σθεναρά και άλλες μεγάλες οικονομίες να αυξήσουν τις ΕΚΣ τους και να εφαρμόσουν συγκεκριμένα μέτρα που θα αντιστοιχούν στις ΕΚΣ τους· πιστεύει ότι το καλύτερο μήνυμα προς τη διεθνή κοινότητα είναι το παράδειγμα που μπορεί να αποτελέσει η υιοθέτηση μιας φιλόδοξης ΕΚΣ, και η στήριξη προς τις χώρες του νοτίου ημισφαιρίου, ώστε να μπορέσουν να επιτύχουν φιλόδοξους στόχους μετριασμού·

103. καλεί τα εθνικά και περιφερειακά κοινοβούλια με νομοθετικές εξουσίες, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, τις ΜΚΟ, την κοινωνία των πολιτών και τους πολίτες να διασφαλίσουν ότι το Συμβούλιο, η Επιτροπή και οι κυβερνήσεις τηρούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και σέβονται πλήρως την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία·

°

° °

104. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.